

Zlatý pásek

Slovo Starosty

Zpravodaj
Obecního úřadu
Němčice

• PODZIM 2008 •
• ROČNÍK VI •

Vychází pro
osady
Němčice, Zhoř, Člupek, Pudilka

Vážení spoluobčané,

tak to vypadá, že léto máme za sebou a po prázdninách jsou za chvíli hnedlé Vánoce. Řekl bych, že ten čas utíká rok od roku rychleji. Tempo, s jakým kolem nás do dále mizí letošní rok mi připadá obzvláště vysoké. Bohužel, jiné to již asi nebude. Jen bychom neměli zapomenout, že člověk se obvykle nerodí jen proto, aby když se toho náhodou dožije, v domově důchodců počítal a vzpomínal na pracovní úspěchy. Ale je to věc každého z nás, zda-li ještě je schopen přibrzdit, či dokonce zastavit a udělat si malou inventuru v dosavadním životě.

Na jaře letošního roku jsme vytvořili plán činností, který doznal určitých změn, především díky prodeji školní jídelny čp. 23, rozšíření vodovodu a veřejného osvětlení na dolních Němčicích, akci SUS Pardubického kraje nazvané - „Zajištění bezpečnosti svahu silnice II/358 na Člupku“, zahájení přípravných prací na PD rekonstrukce vodovodu Němčice a v neposlední řadě i získání finanční podpory z prostředků ROP na dostavbu sportovního areálu. Tak jedno po druhém.

Po dokončení opravy místní komunikace na dolních Němčicích, která obsahovala i rozšíření vodovodu a vedení veřejného osvětlení a rozhlasu, budou následovat i úpravy okolí Mateřské školy. Ty obsahují vybudování nové komunikace mezi Mateřskou školou a školní jídelnou, pro oddělení obou objektů a zajištění přístupu ke sportovnímu areálu po obecních pozemcích, to byla jedna z podmínek pro udělení dotace z ROP (EU). Dále zde bude vybudováno i parkoviště před budovou Mateřské školy. Na své náklady si nechají vybudovat parkoviště i vlastníci čp. 23 (školní jídelna) vedle objektu, aby nedocházelo k „dopravním zácpám“ u Mateřské školy. Po dokončení prací u Mateřské školy má na řadu přijít oprava a odvodnění točny u čp. 7 ve Zhoři. Ještě abych nezapomněl, byla konečně opravena i cesta kolem čp. 57 na Člupku, včetně odvodnění. Bylo by potřeba více oprav na místních komunikacích, ale jde to ztuhla a je to dost drahé. Ne vždy se dá dát opravě vše co by si zasluhovala, protože peníze jsou jen jedny.

Trochu jsme postoupili i v přípravě protipovodňových opatření, kdy máme podepsány potřebné dohody a smlouvy pro následná majetková vypořádání. Po dořešení pozemků ve vlastnictví státu, respektive ve správě Zemědělské a vodohospodářské správy Chrudim, zpracovatel projektové dokumentace požádá o rozhodnutí o umístění stavby. Následně bude náš investiční záměr posouzen příslušnými komisemi, které teprve rozhodnou, zda bude projekt realizován. Když vše dobře dopadne, projekt převezme již zmiňovaná ZVHS Chrudim, která pak zajistí jeho realizaci.

Nedávno se také v obci objevily avisované kolíky sloužící pro vytyčení trasy skutečného provedení stavby vodovodu. Vzhledem k celkovému objemu rekonstrukce, která je odhadována do 40 mil. Kč došlo k rozdělení stavby na již dříve zmiňované nejméně dvě etapy. První obsáhne rekonstrukci vodovodu od čerpací stanice přes vodojem až po technologickou šachtu na bývalém rybníku. Po zaměření trasy vodovodu bude tato zanesena do katastrálních map pro předběžná jednání s vlastníky dotčených pozemků o podmínkách provedení rekonstrukce vodovodu. Vzhledem k délce řady přes 2 km to bude nelehká záležitost.

Obdobná jednání právě probíhají – na jaře zahájené akci SUS Pardubického kraje - „Zajištění bezpečnosti svahu silnice II/358 na Člupku“. Po prvním seznamovacím jednání k investičnímu záměru s vlastníky dotčených pozemků proběhne dne 17.9. 2008 další schůzka za účasti zástupce investora SUS Pardubického kraje a projektanta stavby. Věřím, že všichni zúčastnění nakonec najdou společnou řeč a dílo se v roce 2009 podaří uskutečnit. Obdobná šance by se již nemusela naskytnout. Bohužel díky této a i dalším

akcím, s kterými se letos nepočítalo, zůstáváme zatím dlužní úpravám veřejných prostranství na Člupku a ve Zhoři a připravám k projednání majetkových vztahů pro výstavbu chodníku ve Zhoři. Pokusíme se ještě letos některé záležitosti dohnat a napravit, bude-li nám přát alespoň trochu počasí.

Jedna pozitivní zpráva pro všechny rodiče. Obdrželi jsme Rozhodnutí o souhlasu Pardubického kraje s rozšířením kapacity Mateřské školy ze stávajícího počtu 28 na 40 dětí. Platnost od 1.9. 2009. Máme tedy dost času na administrativní úkony a stavební úpravy stávajících prostor. Předpokládají se i drobné úpravy a obměna vybavení ve stávajících prostorech mateřské školy a školní jídelny, které budou ještě upřesněny. Jsem rád, že se nám podařilo získat i nějaké ty EU peníze na dostavbu sport. areálu. V současné době se zpracovává prováděcí dokumentace. Bude následovat výběrové řízení na generálního dodavatele stavby. Celý areál je navržen tak, aby sloužil občanům obce a zde působícím zájmovým sdružením, samozřejmě i Mateřské škole a Základní škole, a to během celého týdne, nikoliv jen v neděli fotbalistům. Doufám, že po jeho dokončení, kdy bude poskytovat velmi slušné zázemí pro více druhů sportů, přijdou, nebo lépe řečeno nezaniknou některé tradiční sportovně-kulturní podniky v obci.

Nesmím zapomenout ani na pomalu končící zkušební provoz ČOV. Je před námi závěrečné vyhodnocení akce a doladění ještě některých drobnějších provozních problémů. Ale již teď mohu konstatovat, že rekonstrukce ČOV je velmi pozitivním krokem k dalšímu rozvoji obce. Otázku stočného jsem zde již několikrát probíral a mohu opět pouze konstatovat, že se jedná o cenu za službu podloženou prokazatelnými náklady. Konec konců, stejně jako u vodného. Nikdo nechce občany odírat, ale dotováním těchto služeb si v naší obci nemůžeme dovolit. Pro EU je cena vodného a stočného přijatelná někde na min. hranici 3 Eur, tak si sami spočítejte, že to u nás celkem ještě jde. Co by měli říkat sousedé ve Sloupnici, kde vodné a stočné je v projektu na výstavbu kanalizace pro jeho ekonomické zhodnocení předpokládáno právě někde kolem 50-60 Kč/m³.

K vývoji plnění rozpočtu mohu konstatovat, že se celkem daří na straně příjmů (i díky prodeji čp. 23 v Němčicích). Na straně výdajů se snažíme dodržovat schválený rozpočet, i když rozpočtové změny budou nutné, a to především k již výše zmiňovaným novým akcím, s kterými jsme v původním plánu činnosti na letošní rok nepočítali. Budeme se ale snažit o maximální zůstatek na účtu obce ke konci letošního roku. A to nejen z důvodů rozpracovaných a připravovaných investičních a neinvestičních akcí na další roky, ale i díky doposud nevyjasněnému rozpočtovému určení daní (RUD) na rok 2009. Očekává se propad v oblasti příjmů do státního rozpočtu, a tedy i příjmů do rozpočtu obcí. Mluví se o nějakých kompenzacích. Uvidíme, jak vše dopadne, ale nepočítám, že by obcím a městům výrazně přidali. Kdo má peníze, má i moc a jak řekl jeden nejmenovaný senátor, že by chtěl vidět „ryby, které si vypustí rybník“.

K R 35 pouze dodávám, že informace k její realizaci se radikálně různí. Podle jedněch má být hotová někdy kolem roku 2016, podle jiných po roku 2020. Vyberte si sami. Já tomu již nevěnuji výraznou pozornost. Co nás však zajímá, je kolotoč o kolo tzv. přivaděčů. Po několika jednáních zainteresovaných obcí a měst vzešel návrh na propojení Vysokého Mýta, Chocně, Ústí nad Orlicí, České Třebové, a Opatova jedním přivaděčem paralelním k R 35, který by zároveň vyřešil i obchvaty dotčených měst. V ten okamžik ztrácí hodně diskutovaný přivaděč mezi Litomyšlí a Českou Třebovou, případně Ústím nad Orlicí, na efektivním významu, byť se o něm neustále někde hovoří a diskutuje. Naše obec, stejně jako ostatní obce, realizaci těchto přivaděčů odmítli ale nemyslím si, že je to uzavřená záležitost. Uzavřená je tedy do krajských voleb určitě, uvidíme, jaké nové návrhy se objeví potom.

Když jsme u těch krajských voleb, mám pocit, že je někdy slibováno to, co není v krajském měřítku splnitelné, protože se jedná o věci příslušející

zákonodárným orgánům tohoto státu a nikoliv krajské samosprávě. Nemohu také souhlasit s některými tvrzeními, že všechno co se na kraji udělalo je špatné a nově přichází budou kraj řídit lépe a jedine správně. Připomíná mi to "velkou" politiku, že když jeden někde něco udělá, a to něco by bylo náhodou dobré, tak ten druhý, co po něm přijde, tak to něco (prý dobré) smete pod stůl jenom proto, že to provedl a zařídil ten první. Na takovéhle řeči jsem přece již poněkud služebně starý. Každý by si to měl v nějakém orgánu alespoň někdy zkusit, aby věděl o co jde. Většinou je realita úplně jiná, než se na první pohled zdá. Každý máme svoji hlavu, každý ať si tedy udělá vlastní úsudek a podle něho ať jedná. Fakt je, že někdy méně znamená více.

Něco pozitivního na závěr. Jak jsem již řekl, letos se nám roztáčí

pěkný kolotoč všech možných a nemožných akcí. Budoucnost jednotlivých projektů je dost nejistá, ale jinak to nejde. Teprve čas ukáže, co všechno se podaří prosadit, a jak úspěšní budeme v získávání především finančních podpor. Jestli se nám podaří prosadit alespoň polovinu záměrů, bude to i tak pěkný mazec. Mrzí mě, že se nestihám více věnovat některým všednějším záležitostem obce, ale někdy to opravdu nejde. Kdyby nám přibývali peníze stejně jako nám přibývá administrativa, no to by se to žilo. Zpět na zem, všem spoluobčanům přeji prožití příjemného podzimu a nezapomeňme, že Vánoce jsou již za dveřmi.

- Ing. Josef Racek, starosta obce

Z jednání Obecního zastupitelstva

Obecní zastupitelstvo se v období 07/2008 - 09/2008 sešlo celkem 2x. Z přijatých usnesení vybíráme.

Zastupitelstvo obce Němčice schválilo

- ✦ Dodatek č. 2 ke smlouvě č. 07420021 o poskytnutí podpory na plynofikaci kotelen školského areálu od SFŽP. Změna podmínky prodejnosti majetku z 10 na 5 let.
- ✦ nájemní smlouvu na pronájem restaurace Kulturního domu v Němčicích včetně příloh.
- ✦ provedení rekonstrukce čp. 36 na Člupku dle předloženého návrhu. Podmínky úpravy přístupové cesty projedná starosta obce na místě.
- ✦ hospodaření obce Němčice za rok 2007, bez výhrad
- ✦ závěrečný účet obce Němčice za rok 2007, bez výhrad
- ✦ předložený návrh smlouvy o dílo č. 13-2008 na zhotovení projektové dokumentace pro „Rekonstrukci vodovodu Němčice“ pro vodoprávní povolení, případně pro stavební povolení, v ceně díla 497.420,- včetně DPH.
- ✦ změnu č. 1/2008 obce Němčice
- ✦ skácení 1 lípy v areálu Limes v Němčicích. Žádost č.j.: 435/2008/MST, došla dne 6.6. 2008.
- ✦ skácení 4 lip před čp. 117 v Němčicích, žádost č.j.: 486/2008/MST, došla dne 30.6. 2008.
- ✦ skácení 1 lípy před čp. 1 v Němčicích, žádost č.j.: 485/2008/MST, došla dne 30.6. 2008.
- ✦ skácení 1 jasanu před čp. 84 v Němčicích, žádost č.j.: 491/2008/MST, došla dne 30.6. 2008.
- ✦ skácení 1 lípy u čp. 140 v Němčicích, žádost č.j.: 487/2008/MST, došla dne 30.6. 2008.
- ✦ skácení 1 smrku nad čp. 158 v Němčicích, žádost č.j.: 495/2008/MST, došla dne 30.6. 2008.
- ✦ skácení 1 jasanu u čp. 71 v Němčicích, žádost č.j.: 496/2008/MST, došla dne 1.7. 2008.
- ✦ skácení 1 břízy u garáže ve Zhoří, žádost č.j.: 497/2008/MST, došla dne 1.7. 2008.
- ✦ skácení 1 smrku před čp. 35 v Němčicích, žádost č.j.: 517/2008/MST, došla dne 2.7. 2008.
- ✦ skácení 1 kaštanu nad čp. 42 v Němčicích, žádost č.j.: 525/2008/MST, došla dne 3.7. 2008.
- ✦ skácení 1 kaštanu u čp. 55 v Němčicích, žádost č.j.: 532/2008/MST, došla dne 7.7. 2008.
- ✦ skácení 1 kaštanu u čp. 7 v Němčicích, žádost č.j.: 543/2008/MST, došla dne 14.7. 2008.
- ✦ skácení 2 jasanů u domu čp. 39 v Němčicích, žádost č.j.: 546/2008/MST, došla dne 15.7. 2008, káčet možno pouze po doložení souhlasu vlastníka.
- ✦ prominutí poplatku za pronájem sálu na setkání rodáků dne 22.8. 2008. Ústní žádost přednesl p. L. Jilg.
- ✦ odkup p.p. 756/1 od PFČR a přípravu stavby chodníku u silnice II/358 na Člupku směrem na Zhoř, včetně uložení sítě veřejného osvětlení a rozhlasu a přeložky telekomunikačního kabelu Telefonica O₂.

- ✦ směnnou smlouvu mezi obcí Němčice a p. Josefem Karlíkem, směna obecního pozemku Pk 364 za pozemek KN 758/1, směna m² za m², rozdíl ve výměře bude doplacen v ceně dohodou 5,14 Kč/m², v celkové ceně 19.701,- Kč při podpisu smlouvy.
- ✦ kupní smlouvu, koupí p.p. Pkč. 636 o výměře 177 m² od Pavla Rozlívky (vlastník 3/4) a Jiřího Rozlívky (vlastník 1/4) za cenu 5,14 Kč/m², za celkovou cenu 910 Kč/m². Cena bude rozdělena v poměru vlastnictví.
- ✦ Smlouvu o zřízení věcného břemene na umístění pilíře vedení NN k novostavbě A. Marka, na p.p.KNč. 1617 v Němčicích.
- ✦ skácení břízy u čp. 102 v Němčicích, k.ú. Němčice u České Třebové
- ✦ změnu využití území 723/9, 723/11 a 723/12 v Němčicích z trvalého travního porostu, respektive zahrady na území pro výstavbu bydlení a stavby pro rekreaci a volnočasové aktivity s podmínkou, umožní-li výstavbu, šíře ochranného pásma 400 KV. Zařadit do podnětů pro nový územní plán obce Němčice. Žádost č.j.: 572/2008/St ze dne 30.7. 2008.
- ✦ skácení bříz na p.p. 41/1 u čp. 72, 10 a 77 v Němčicích a smrků u čp. 77 na pozemku žadatele, vše v Němčicích, k.ú. Němčice u České Třebové. Žádost č.j.: 564/2008/MST, došla dne 24.7. 2008.
- ✦ skácení bříz u čp. 17 ve Zhoří, k.ú. Zhoř u České Třebové. Žádost č.j.: 562/2008/MST, došla dne 24.7. 2008.
- ✦ zaslání upozornění majitele psa z domu čp. 72 ve Zhoří, ve věci stížnosti č.j.: 604/2008/ST, došlo dne 20.8. 2008.
- ✦ následné zřízení věcného břemene, uložení kabelů NN a umožnění jejich případných oprav na p.p. KN č. 636/2, 636/6, 636/7, 636/3, 636/4 a 636/5 a také na kupované p.p.Pkč. 636 v obci Němčice, k.ú. Němčice u České Třebové, ve prospěch ČEZ Distribuce, a.s. se sídlem Děčín 4, Teplická 874/8, 405 02, IČ 27232425, DIČ : CZ27232425, případně ve prospěch jiného vlastníka, či provozovatele.
- ✦ odvolání proti rozhodnutí č.j.: 495-2/2008/MST ze dne 30.7. 2008 a schválilo skácení 1 lípy na p.p.KNč. 62/2 v obci Němčice, k.ú. Němčice u České Třebové.

Zastupitelstvo obce Němčice neschválilo

- ✦ trasu přivaděče od R 35 k městu Česká Třebová na katastrální území obce Němčice, mezi silnicemi II/360 a II/358 dle předloženého návrhu Pardubického kraje. Dále požadujeme posunutí mimoúrovňové křižovatky západně před Kornice a tím umístění trasy přivaděče severně od místní části obce Němčice, Podrybník.
- ✦ mimořádný členský příspěvek na koupi sanitárního vozu pro nemocnici Litomyšl ve výši 9.220,- Kč.
- ✦ nabídku na odprodej akcií České spořitelny a.s., v ceně 500 Kč/akcii.
- ✦ skácení 1 lípy nad čp. 158 v Němčicích, doporučena je úprava koruny, žádost č.j.: 492/2008/MST, došla dne 30.6. 2008.

-oú

Žádáme občany obce Němčice (dále Čluppek, Zhoř, Pudilka), aby před čerpáním své domovní jímky nebo žumpy si včas sjednali fekální vůz (u ZD Sloupnice), z důvodu obsluhy ČOV Němčice do 8:00 hod. ranních.

Děkujeme za pochopení

Obec Němčice

Kontakty na pily v okolí k odkupu dřeva

Pila Huška, Janov 233	461 639 157
Pila Določek, Sloupnice 55	465 635 354
Pila H+P řezivo, Č. Třebová – Grégova 79	465 534 001
Pila Zámorsk s.r.o.	465 481 261, 465 481 299
Pila Svitavy – Hálkova 2134/9	461 632 753, 461 534 640
Jiří Havelka – Letohrad, Tyršova 478	465 620 761
Aerolit Litomyšl s.r.o. – Pohodlí 18	731 488 808

Výstava korunovačních klenotů

Letos v měsíci dubnu byla ve Vladislavském sále Pražského hradu zpřístupněna pro veřejnost výstava korunovačních klenotů.

Veřejnost měla možnost tuto výstavu shlédnout, i když to není nikdy jednoduché. Korunovační klenoty nejsou k vidění často. Letošní výstava byla pořádána u příležitosti 90 let vzniku ČSR a 15 let ČR.

Chci vzpomenouti roku 1978, kdy Svaz žen Němčice uspořádal pro členky i ostatní zájemce zájezd do Prahy na výstavu "Doba Karla IV" pořádanou na Pražském hradě. Výstava se konala k šestistému výročí narození Karla IV. Výstava byla instalována v románském podzemí Pražského hradu, Přemyslovském paláci a ve Vladislavském sále. Byly zde vystaveny unikátní exponáty od drobných mincí, zbraní a obrazů po sochy z doby Karla IV.

Nesčíslné výpravy z celé republiky i ze zahraničí čekaly několik hodin, aby mohly výstavu shlédnout. Zástupy se táhly z hradního nádvoří Hradčanským náměstím, Nerudovou ulicí až na Malostranské náměstí. Každý chtěl shlédnout korunovační klenoty a Svatováclavskou korunu. Příležitost k této podívané se naskytne snad jen jednou za život.

Myslím, že všichni, kteří se tenkrát výstavy zúčastnili, si při letošní publikaci výstavy vzpomeli na pěkný zájezd němčických do Prahy a Lidic.

- Vladimíra Vavřínová

Kalendář událostí

- 28.9. 13:00 MŠ a TJ - Drakiáda (hřiště TJ SOKOL)
25.10. Šlégl - představení hostujícího divadelního spolku
21.11. Šlégl - koncert skupiny FLERET s Jarmilou Šulákovou
31.12. 10:00 SZMKT - Silvestrovské vážení
14.2. Šlégl - Divadelní ples

Není-li uvedeno jinak, konají se akce v Kulturním domě v Němčicích

Setkání přátel

Letošní setkání přátel a kamarádů z Němčic a okolí se uskutečnilo dne 22. srpna v Kulturním domě v Němčicích. Bylo to již 25. setkání. Zúčastnilo se 103 osob z přihlášených 106. Věřím, že účastníci setkání byli spokojeni a měli si stále co sdělovat.

Podané občerstvení bylo chutné a rychlé, za což patří dík panu Radimu Frimlovi a obsluhujícím.

Máme radost, že ti kteří žijí mimo obec se k nám na toto setkání rádi vracejí. Budeme se těšit na setkání v roce 2009 a na hojnou návštěvu.

Za přípravný výbor - Vladimíra Vavřínová

KÁCÍM, KÁCÍŠ, KÁCÍME ...

25. června se Němčicemi přehnala bouřka s kroupami doprovázená větrnou smršťí. Kromě škod na nemovitostech byly nejvíce zasaženy vzrostlé stromy, ovocné i okrasné. Mnoho jich nápor větru nevydrželo. Některé byly zlomené, další vyvrácené a jiné ohnuté.

To jsou přímé škody bouřky. Pokácení takto poškozených nebo nestabilních stromů je neodiskutovatelnou nutností a ve většině odůvodněných případů už bylo dávno provedeno.

Zdá se však, že bouřka působí i další škody, tentokrát nepřímo. Myslím tím bezhlavé kácení vzrostlých stromů, které navíc tím, že vydržely nápor smrště, prokázaly svoji odolnost a životaschopnost. Důkazem toho je 18 žádostí na kácení vzrostlých stromů projednávaných Obecním zastupitelstvem. Poměr schválených a zamítnutých žádostí 17:1 napovídá, že se zastupitelstvo rozhodlo vyjít tomuto nerozumnému trendu vstříc!

I když mnohého z nás tato událost zasáhla na majetku, měli bychom se zamyslet nad tím, s jakými silami máme co do činění. Pomyšlení, že některé stromy byly zasazeny dávno před tím, než byl položen první kámen do základů stavby u které stojí, by nás mělo vést, ne krátkozraká potřeba ulehčit si život.

Naši potomci nás budou soudit podle toho, co jsme pro ně postavili nebo zachovali, ne podle toho co jsme nenávratně zničili.

- F. Šauer

Společenská kronika

V období od července do září

se v naší obci narodili

Král Jiří (06/08) Člupek
Ramešová Barbora (07/08) Člupek

Vítáme nové občánky

oslavili svá významná životní jubilea

(pouze 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90 a více let)

Provazníková Božena	Člupek	97 let
Umová Drahoslava	Člupek	85 let
Uma Jindřich	Zhoř	85 let
Ing. Štambergová Marie	Zhoř	80 let
Rubková Slávka	Zhoř	75 let
Pecháčková Hana	Němčice	70 let
Pecháček Václav,	Němčice	70 let
Štormanová Jaroslava	Člupek	70 let
Čejka Miroslav	Zhoř	65 let
Stránský Jaroslav	Člupek	65 let
Vaňousová Helena	Člupek	65 let
Doležal Jaroslav	Zhoř	60 let
Horníšrová Věra	Němčice	60 let
Kalousová Marta	Zhoř	60 let
Macek Lubomír	Člupek	60 let
Němcová věra	Člupek	60 let
Pávková Marie	Zhoř	60 let
Plačková Vlasta	Němčice	60 let
Seklová Ivana	Němčice	60 let

jsme se rozloučili

Kopecká Božena Němčice
Myšková Božena Člupek
Mikulecký Jaroslav Pudilka

4. října 2008 se v zasedací místnosti Obecního úřadu Němčice uskuteční

BAZAR

podzimního a zimního (nejen dětského) oblečení, obuvi a sportovních potřeb (kola, brusle, lyže, sáňky, apod.)

Příjem zboží: pátek 3.10.2008 10:00 - 11:00, 15:00 - 17:00
Prodej zboží: sobota 4.10.2008 8:00 - 11:00

Vyúčtování a vrácení neprodaného zboží:
sobota 4.10.2006 11:00 - 12:00

Prodám

Škoda Favorit 135 LUX
r.v.1992
najeto 151.000 km
tel. 602 768 992

Oblečení se bude přijímat pouze vyprané a vše ostatní očištěné a v dobrém stavu.

Těšíme se na Vaši návštěvu!

k z a m y š l e n í . . .

- Co je a co není vidět

napsal Claude Frédéric Bastiat v červenci 1850

III. Daně

Nestalo se vám někdy, že jste zaslechli toto? „Daně jsou nejvýhodnější investicí; je to životodárná vláha. Pohledte, kolika rodinám dávají živobytí a sledujte ve svých myšlenkách jejich nepřímé účinky v průmyslu; jsou nekonečné jako sám život.“

Abych vyvrátil toto mínění, musím znovu uvést své předcházející protiaargumenty. Politická ekonomie ví dobře, že její argumenty nejsou natolik zábavné, aby se o nich mohlo říci „repetitia placen“ čili „opakování budí libost.“ Stejně jako don Basilio si upravila přísloví jak se jí hodilo, jsou naprosto přesvědčena, že pro její výroky platí „repetitia docent“ čili že „opakováním se člověk učí.“

Výhody z toho, že úředníci pobírají svůj plat, jsou tím, co je vidět. Dobro, jež z toho rezultuje pro jejich dodavatele, je také tím, co je ještě vidět. Je to úplně nabíledni.

Avšak ony nevýhody, od nichž se poplatníci snaží osvobodit, to je to, co není vidět, a ztráty, které z toho rezultují pro jejich dodavatele, jsou ještě něčím navíc, co teprve není vidět, třebaže by měly okamžitě upoutat náš intelektuální náhled.

Vydá-li vládní úředník ve svůj prospěch o 5 franků více, plyne z toho, že poplatník vydá ve svůj prospěch o 5 franků méně. Výdaj úředníka je vidět, protože se uskutečnil, kdežto výdaj poplatníka není vidět, protože mu - běda! - bylo zabráněno, aby jej učinil.

Přirovnáváte národ k vyprahlé zemi a daň k životodárnému dešti. Budiž. Měli byste se však také zeptat, kde jsou zdroje tohoto deště a jestli pak to není právě daň, co vyčerpává vlhkost z půdy a dělá z ní suchopár.

Měli byste si ještě položit otázku, zdali je možné, aby půda dostala z deště právě tolik drahocenné vody, kolik jí ztrácí vypařováním?

To, co je zcela jisté, je skutečnost, že když Dobroděj Sedláček vysází výběrčímu daní 5 franků, nedostane za to nic nazpátek. Když však poté úředník vydává těchto 5 franků, a vrací je tak Dobroději Sedláčkovi, musí mu tento poskytnout stejnou protihodnotu v obilí nebo práci.

Konečný výsledek pro Dobroděje Sedláčka je **ztráta pěti franků**.

Je zcela jisté pravda, že často - a chcete-li, tak téměř vždy - úředník splácí Dobroději Sedláčkovi službou rovnocennou. V tomto případě není ztráta ani na jedné straně, je to pouhá směna. Moje argumentace se také ovšem nevztahuje na užitečné úřady. Říkám toto: chcete-li zřídit úřad, dokažte jeho užitečnost. Dokažte Dobroději Sedláčkovi, že službami, které mu úřad prokazuje, mu poskytuje ekvivalent toho, co ho stojí. Avšak pokud abstrahujeme od této vnitřní užitečnosti, nedovolaвайте se jako argumentu výhody, kterou zřízení nějakého nového úřadu poskytuje byrokratovi, jeho rodině a dodavatelům; nepředstírejte, že podporuje zaměstnanost.

Dává-li Dobroděj Sedláček úředníkovi pět franků za službu skutečně užitečnou, je to zcela totéž, jako když dává pět franků obuvníkovi za pár střevíců; z ručky do ručky - a jsme vyrovnání. Avšak pokud dá Dobroděj Sedláček úředníkovi pět franků, a není mu pak za ně poskytnuta vůbec žádná služba anebo je dokonce ještě sekýrován, je to totéž, jakoby je dal zloději. Je zbytečné říkat, že úředník vydá těchto pět franků ve prospěch celkové zaměstnanosti; totéž by učinil i zloděj, totéž by učinil i Dobroděj Sedláček, kdyby mu nebyl přišel do cesty *parazit* - ať již nelegální nebo legální.

Zvykněme si tudíž posuzovat věci nejen podle toho, co je vidět, ale také ještě podle toho, co vidět není.

V minulém roce jsem byl členem parlamentního výboru pro finance, neboť za Konstituanty nebyli členové opozice systematicky vylučováni ze všech komisí; v tomto ohledu jednala Konstituanta rozumně. Slyšeli jsme, jak pan Thiers řekl: „Po celý život jsem bojoval proti lidem z legitimistické a klerikální strany. Avšak od té doby, co nás sblížilo společné nebezpečí a co se s nimi stýkám, co je znám, co hovoříme od srdce k srdci, zpozoroval jsem, že to nejsou takové obludy, za jaké jsem je pokládal.“

Ano, nedůvěra se přehání, nenávisť se zesiluje mezi stranami, které nepřicházejí do vzájemného styku; kdyby však většina připustila, aby několik málo příslušníků menšiny proniklo do parlamentních komisí, možná by na obou stranách došlo k poznání, že jejich názory si nejsou natolik vzdáleny a že především úmysly jejich protějšků nejsou tak zvrácené, jak se doposud předpokládalo.

Ať je tomu jakkoli, byl jsem minulého roku členem finančního výboru. Kdykoli někdo z kolegů mluvil o nižším platu prezidenta republiky, ministrů a velvyslanců, uslyšel tuto odpověď:

„Již v samotném zájmu služby je nutné obklopit jisté úřady auru prestiže a důstojnosti. Jen tímto způsobem je učiníme atraktivními pro zasloužilé muže. Nesčetní nešťastní prosebníci se obracejí na prezidenta republiky a ten by by ve velmi trapné situaci, kdyby byl nucen pokaždé odmítat jejich žádosti. Jistá míra reprezentace v ministerských a diplomatických salónech je jedním z důležitých koleček v soukolí konstitučních vlád atd. atd.“

Třebaže takové argumenty by mohly být kontroverzní, zasluhují zcela jistě, aby byly seriózně prověřeny. Zakládají se na veřejném zájmu, ať již je jeho hodnocení správné nebo falešné; a pokud se mne týče, příkládám jim větší váhu než mnozí naši Katonové, jež ovládá úzkoprsý duch skrblictví či žárливosti.

Avšak to, co způsobuje, že se mé svědomí ekonoma bouří a že se musím rdít za intelektuální renomé své vlasti, nastává tehdy, když se dospěje (což se nikdy neopomene) k této absurdní a vždy příznivě přijímané banalitě: „Luxusní život vysokých hodnostářů podporuje umění, průmysl, práci. Když hlava státu a jeho ministři pořádají bankety a večírky, zrychluje to zcela nevyhnutelně koloběh života ve všech žilách společenského organismu. Kdyby se snížily jejich příjmy, znamenalo by to ochuzení pařížského, a tím i celonárodního průmyslu.“

Pro Boží smilování, pánové, mějte alespoň úctu před aritmetikou a nechoďte před francouzské národní shromáždění a neříkejte tam - ze strachu, že by vás nepodpořilo, čímž by si udělalo strašnou ostudu -, že při sčítání jednoho a téhož sloupce dostaneme různé výsledky závislosti na tom, zda sčítáme shora dolů nebo zdola nahoru.

Nuže! Chci se dohodnout s kopáčem, že mi na poli udělá strouhu za odměnu pět franků. A právě v okamžiku, kdy je naše dohoda uzavřena, přijde výběrčí, vezme mi těch pět franků a odevzdá je ministru vnitra.

Můj obchod je zmařen, ale pan ministr má k večeri o jeden chod navíc. Na jakém základě se odvažujete tvrdit, že toto úřední vydání je přínosem pro národní průmysl? Nechápete, že tu jde o pouhou realokaci spotřeby a práce? Je pravda, že ministr má svůj stůl bohatší; také je však pravda, že rolník má svoje pole hůř odvodněno. Restaurátér v Paříži vydělal pět franků - s tím každopádně souhlasím; avšak vy musíte souhlasit se mnou, že venkovský kopáč ztratil pět franků. Zde lze pouze říci, že ministrova hostina a uspokojený restaurátér je to, co je vidět; zatopené pole a nezaměstnaný kopáč, to je zase to, co není vidět.

Dobrotivý Bože! Co to stojí úsilí, aby se v politické ekonomii dokázalo, že dvě a dvě jsou čtyři! A jestliže se vám to podaří, začnou lidé křičet: „Je to tak jasné, že je to až nudné.“ - A pak přikročí k hlasování, jako byste nebyli dokázali vůbec nic.

- Liberální institut (přeložil: Doc. PhDr. Ján Pavlík)

Tisková informace Pardubického kraje

R35 zůstává prioritou a bude realizována ve slíbených termínech

Před nedávnem se v médiích objevily informace, že slíbené zrychlení realizace úseku rychlostní komunikace R35 Opatovice – Mohelnice se odsouvá. Na tomto základě vicehejtman Pardubického kraje Roman Línek oslovil a jednal nejen s členy vlády za KDU-ČSL ale i s náměstkem ministra dopravy Jiřím Hodačem a reprezentanty Státního fondu dopravní infrastruktury.

Návrh rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury a aktualizace

harmonogramu výstavby dopravní infrastruktury v letech 2008-2013, které dnes projednává a schvaluje vláda, by měly vzniklé pochybnosti týkající se zpoždění výstavby R35 rozptýlit.

„Materiál, který dnes vláda schvaluje, počítá s tím, že v příštím roce budou provedeny za přibližně 47 mil. Kč projektové a přípravné práce na rozhodujících úsecích mezi Opatovicemi až po hranice kraje u Moravské Třebové a v letech 2010-2015 budou postupně jednotlivé úseky zahájeny a rozestavěny. Potvrzují se tím nejen sliby, které mně a dalším členům krajské samosprávy byly premiérem a ministrem dopravy učiněny, ale také to, že je reálné v období 2016-2017 mít rozhodující část R35 v území našeho kraje zprovozněnou. Pochopitelně nás počinaje rokem 2010 čeká každoroční tvrdý boj o rozpočet, aby bylo zajištěno financování a potřebné miliardy pomohly ochránit naše města a vesnice a jejich obyvatele od silného nárůstu zejména kamionové dopravy,“ přiblížil dopady dnešního jednání vlády na realizaci R35 vicehejtman Roman Línek.

- Ondřej Tušíl

Z Valdštýnských zahrad rozšířila se také nynější švestka domácí, nazývaná také povidlačka, vyrostlá z odkopků. Zaujala místo dřívějších medunek a různých planých slivek. Dostalo se jí takové obliby, že stala se národním ovocem pro všeobecnou upotřebitelnost. Kde byla sázená do dobrých půd, vyrostly stromy zdravé a silné. Dobrou času byly k nám zavlečeny nemoci a různí škůdci jako puklice švestková a sviluška. Půdy se stálým osazováním švestky vyčerpaly a mrazy zkázu dovršily.

Novou výsadbu je nutno ochrannými postřiky udržovat zdravou. Dříve se švestky pěstovaly skoro výhradně z odkopků, to jest z kořených výhonů a podržovaly si tytéž vlastnosti jako měl matečný strom. Nyní se ve školkách očkují švestky zpravidla na planých podnožích mirabolanu.

Pěkným památkem slavného panského ovoce jsou staré neobyčejně velké stromy višní, mající kmeny až 80 cm silné v okolí Štítu u Nedošína a dvora Pernštýna. Stromy rodily později a jen průměrné, ale ovoce bylo veliké, krvavě červené, zvláštní chuti. Sadaři o těchto višních dobře věděli, je vyhledávali i dobře platili. Říkalo se jim Vajxle. Správně višně Valdštýnská.

Po prodeji panství hrabat Valdštýnů roku 1855 zpustly panské školky a nezaložily se jiné selské. Ovocnářství bylo opomínáno a zvolna upadalo. Po vícero létech, kdy jevil se citelný nedostatek stromků k výsadbě, založili někteří zemědělci malé školky, ale zpravidla neměli odborných vědomostí pro vedení takové školky. U nás v Němčicích měl pan Bohunek č.p. 4 takovou školu menších rozměrů pouze v stávající zahradě. Dělal chybu, že se příliš honil za novými a novými sortami a tím byl jeho sortiment štěpů příliš veliký. Později byla založená okresní školka v Ústí nad Orlicí, vedená pomologem panem Čančíkem ale také nestačila potřebě požadovaných sazenic.

V roce 1917 byl osázen obecní pozemek pod Kolouškou u dolní hospody třešněmi a višněmi v rozloze asi 11 ha. Sazenice byly koupeny ze školky v Ústí a od pana V. Špíchalů z Dolní Sloupnice. Ačkoliv půda není vhodná pro třešně, ani poloha k severu obrácená, přece jen poskytuje tržba za ovoce této třešňovky slušný přínos obecní pokladně.

Před nějakým rokem utvořila se tu Okresní odbočka ovocnická, která se stará o prohloubení znalosti pěstitelských, pořádá kursy a jiné. Vydala také brožurku: „Okresní sortiment ovocný nejlepších odrůd u nás se dařících“. Doufáme, že Okresní odbočka ovocnická v Litomyšli podaří se zorganizovat roztržštěné naše ovocnictví a přivést jej zase do rozkvětu.

Myslivost v Němčicích roku 1843 -1948

Do roku 1848 právo myslivosti náleželo pouze panství. Vesnický poddaný chodil při honech pánům zvěř jen nadhánět. Není divu, že při tomto poměru se pytláctví silně provozovalo, zvláště tam, kde byly panské obory pro zvěř vysokou a kde byly revíry silně zazvěřeny. U nás v Němčicích nebylo náruživých a vášnivých pytláků mimo Žofáka.

Proto také po roce 1848, kdy páni ztratili bezplatnou honitbu a tvořeny byly honební společenstva nebylo v Němčicích nikoho, kdo by usiloval býti nájemcem selského revíru. Z nouze musel si honitbu najmouti obecní starosta Josef Fryouf, ač sám mnoho zájmu pro lov neměl. Byl dobrý řemeslník, chalupník, dlouholetý starosta obce a i okresní funkce zastával. Později v letech sedmdesátých a osmdesátých se už zde našli myslivci a chodili na hon tito sousedé: Velebný Jan, mlynář, Sedláček Jan, Plch František, Krejcar Jan, Brachtl Ferdinand, Podhajský František č.p. 71, Sič Jakub, Fikejz Josef, Myler ze Člupku. Jmenování chodili na hon společně, ale v roce 1890 po jakémsi nedorozumění rozdělili si revír na úseky, což bývá zpravidla vždy začátek konce. Tak i zde příští pronájem honitby byl zadán v roce 1896 panu K. Sedláčkovi, nájemci velkostatku Vlkova. Týž měl pak najaty ještě revíry Pazuchu, Litrbachy a jiné. Po dvou obdobích pronájmu panu Sedláčkovi usilovala mladší generace rolníků vedená Antonínem Jiskrou o znovuzískání ztracené honitby pro domácí střelce. Dohodou s nájemcem panem Sedláčkem získali místní střelci v roce 1907 polovici revíru (pole až k Trhovici). V roce 1914 najmuli si pak celý revír Němčice – Člupěk. Tak bylo až do roku 1932, kdy pan Jiskra pro churavost již více o pronájem honitby nežádal. Mezi mladšími uchazeči o honitbu vznikla řevnivost a pobouřená veřejnost vedená panem Františkem Sičem a později Františkem Šaurem podala postupně protesty okresnímu úřadu a zemskému úřadu v Praze, který rozhodl utvořit revíry dva a sice Němčice a zvlášť Člupěk. Nájemcem revíru Němčice stal se Edvard Freisler, inspektor banky Slavie v Litomyšli a revíru Člupěk pan Voleský, poštovní ředitel v České Třebové. Po jednom období 6 roků stal se nájemcem obou revírů Josef Stránský č.p. 62 v Němčicích. V roce 1947 pro stáří předal vedení honitby Václavu Částkovi č.p. 76 v Němčicích.

Zazvěření společenstevní naši honitby neprodělavo za sto roků velkých změn. Jen stav srnčího je nepoměrně větší. Kdežto před mnoha léty zdržovalo se tu srnčí třeba jen přechodně, je dnešní jeho stav asi 25 kusů. Rozmnožení koroptví vadí velice občasné kruté zimy, kde přes veškeré přikrmování zvěř tato hyne nebo se stěhuje do nižších poloh, kde není tolik sněhu. Zvěř srnčí a zajici nechají se mnohem snáze přikrmovat a drží se na místě, kde se zrodili. Ovšem přílišné rozmnožení není ze stanoviska zemědělců žádoucí. Stav bažantů je malý a pořádek trochu nestálý.

Lovecké zbraně jako jinde prodělaly i u nás změny. Z původních ládovaček postupně na lefošky s damaskovými hlavními, pak lancasterky kohoutkové, hamerlesky bezkohoutkové a opakovačky pétiranné nebo nejnověji tříranné. Dříve bylo i na srnčí používáno těchto brokovnic, nyní střílí se srnčí výhradně kulovnicí.

Způsob provozování odstřelu. Nenašel jsem nikde záznam, jakým způsobem lovili páni do roku 1848. Naši vesničtí nimrodí po roku 1848 provozovali honitbu více jednotlivě než společně, naučili se znáti spády a zvyky zvěře, poznali kam se zvěř uchyluje za deště, větru a podobně. Tam ji pak vyhledávali s dobrým výsledkem. Podle dnešních našich názorů nebyl tehdejší způsob lovu tuze ušlechtilý: Jako střelení zvěře u krmelců neb ze saní na koroptve apod. Během doby to všechno přestalo jak u nás, tak snad také jinde. Jak už uvedeno, dnes střílíme srnčí kulí na čekání neb šoulače, zajíce na honech kruhových, koroptve jednotlivě s dobrým stavěcím psem aportérem.

V našich vesnických revírech naši střelci pečují aby stav veškeré užitkové zvěře byl dobrý, proto hubí škodnou, což dříve nebývalo, v zimě krmí atd. Ovšem nemůžeme si dovolit přepych zvěř nadměrně rozmnožit jako ku příkladu velkostatky, kde už na nějaké té škodě nesejde kterou zvěř způsobí jako u nás malozemědělců. Tedy rozumné střední cestou. Budoucímu vývoji naší myslivosti zdar!

Bydlení a strava od roku 1848 - 1943

Obytná stavení průměrného rolníka vypadalo tak, jak je vidíme dodnes zachované č.p. 10, 55 a 58. Větší obytná světnice s přístěnkem, neboli černou kuchyní o malých dvou okénkách, nad světnicí dvě komory pro šaty a ovoce. Vše dřevěné, roubené a šindelem kryté. Honosnější stavbu měla pouze rychta a dolní hospoda č.p. 98. Avšak již před rokem 1848, v letech třicátých minulého století začínají tu stavby z kamene s částečným použitím cihel doma pálených. Tato změna neboli pokrok nebyla zrovna šťastná. Za jedinou výhodu, kterou taková stavba z kamene měla, totiž, že byla nehořlavá, ztratila na mnohém jiném. Obydlí z kamene jest studené, vlhké a tím nezdavé. Značné zlepšení nastalo, když se ku stavbě použilo výhradně cihel. V době selského blahobytu v letech sedmdesátých bylo tu postaveno několik budov o jednom poschodí. Myslím, že ani toto řešení stavby není účelné.

Musíme si přiznat, že ani dnes v roce 1948 při všem tom pokroku nemáme dosud vyřešen vhodný praktický byt přizpůsobený rozsahu zemědělské usedlosti, zkrátka s bydlením jsme na tom nejhůře. Časté války znehodnocují úspory a znemožňují stavební podnikání.

Nábytek a bytové zařízení také se měnily. Není již malovaných truhel, koutnic a almar. V letech šedesátých a později zhotovoval se těžký nábytek z tvrdého dřeva dubového nebo jasanového, hlazený a leštěný. Později vyráběl se z měkkého dřeva s přiklíženými dýhami (fornýrem). Nyní dělá se lehký nábytek jemně lakovaný, židle z ohýbaného dřeva, pro kanceláře a úřadovny i lehoučký nábytek z překližky neb i plechu. Z části praktická potřeba, z části všemohoucí a všude zasahující móda udávající nové směry i v tomto oboru.

Chlebové pece se bourají a začínají se zřizovat malé koupelny. Pro úsporu místa vsazují se někde skříně i do zdí, přihlíží se k tomu, aby vše bylo jednoduché, hladké, co nejméně vystaveno prachu a znečištění. Na úklid a čištění nedostává se času, hospodyně musí vykonávatí desateru práci jinou. Za těch sto roků i potrava lidí se značně změnila. Před sto léty jedlo se jen to, co dalo hospodářství, kupovala se jen sůl a koření. Oproti dnešnímu způsobu hospodaření pěstovalo se málo bramboru a téměř žádná zelenina, chovalo se málo vepřového a hovězího a málo drůbeže. Ale za to nescházelo nikdy proso a tuřín (bílá řepa). Pro pěstování zelí najímali si naši zemědělci kousíček pole na Košíři u Nedošína, poněvadž věřili, že v Němčicích se neurodí.

Jídelní lístek býval zpravidla tento: Ráno zelná polívka s brambory, v poledne zapražená polívka, kaše jahelna neb krupičná a „halšpanový“ vdolek, večer mléko. Když právě v hospodářství nebylo, tak zase polévka. K přesnídánce a svačině chléb a tvaroh, buď čerstvý neb uleželý. V neděli k snídani býval chleba s medem, k obědu maso vepřové čerstvé neb uzené, neb drůbež, podle ročního období a buchy. Ty pak byly ještě k večeři, nebo se udělalo na rychlo na rendlíku nějaké vaječné jídlo.

Před sto léty se všechno vařilo a peklo v chlebových pecích. Buď se protopila pec a kastroly neb hrnce se tam po vytopení pěkně nastavěly, nebo se vařilo na kraji pece v rendlíku neb kastrolu na železném podstavci. Již v letech padesátých začínaly se stavěti dnešní plotny a kamna a přestalo se užívatí chlebových pecí.

Dnešní naše jednotná snídane a často také večeře -káva byla k nám zavedená v pruské válce roku 1866, kdy tu Prusáci leželi asi šest týdnů. Kafe měli dost a dávali si je hospodyním uvařiti, a tak se pomaloučku, nejdříve ovšem jen v neděli, vkrádalo na stůl k snídani, až se stalo dnes jakýmsi univerzálním nápojem a jídlem. Jenom, že dnes se to jen jmenuje káva a nemá to nic společného s afric-kým neb brazilským stromem kávovníkem.

Dnes v roce 1948 při všem tom vázaném hospodářství je přece jen maso častěji na jídelním lístku, ji se mnohem více zeleniny, zelí se už v Němčicích

daří, jakož i jiná zelenina jako mrkev, květák, kapusta a jiné. Za to přestalo se sítí proso a mladí nevědí nic jak chutnají jáhly. Nevědí jak jsou dobré buchty kvasovny a ovocné polévky, které bývaly často k obědu. Když byla velká nouze a hlad i vařená řepa bývala dobrá.

Rodinná zvyky a slavnosti

Druhou neděli po narození nového občánka dostavily se sousedky a přátelé na hody k jeho mamince a přinesly ji hojně darů jako kávy (zrnkové), cukru, mýdla ap. Byly za to pohostěny a když jim čaj s punčem neb nějaká ta rosolička stoupala do hlavy, vyváděly i hlouposti, dávaly tatíkově toho malého občánka, hloba i cestou domu tropily neplechu, kde jaké pěkně vyrovnané štůsy dříví rozházely.

Svatby bývaly velkolepé, mnoho družic a družiček, mnoho mládenců a mládencek, mnoho muziky a mnoho koláčů. Muzika začala někdy už vyhrávat sotva se začaly péci koláče na roznášku již několik dnu před svatbou. Před sto léty jeli mládenci na koních a ostatní na vozích, v létech šedesátých a později již všichni na kočárech. Svatební veselí trvalo dva dny, jeden u nevěsty, jeden u ženicha. Za starších dob se třetí den slavnostně vozila i nevěstina výbava k ženichovi.

Všichni pozvaní a zúčastnění svatebního veselí přispěli novomanželům hojnými a bohatými dary buď do výbavy, neb i potravinami.

Lesk a sláva svateb pomaloučku vymizely. Některé svatby jsou nyní moderně jednoduché a strohé, snoubenci prostě zmizí, nechají se v Praze oddat, a přijedou dřív či později jako novomanželé. Někdy ovšem kamarádi ženichovi obnoví jaksi staré zvyky a udělají svatebčanům pořádnou bránu, jako bývalo dříve pravidlem. U brány již hudba, soudce, žalobce, žid a policajt postarají se o zábavu jak svatebčanů tak i diváků. Po vypočtení a proplacení správného výkupného jsou svatebčané propuštěni.

Střílení z pistolí o svatbách také vymizelo. Jen tak ojediněle večer před svatbou ozve se rána. Však také používání starých rezačích zbraní a vyrábění střelného prachu podomácku bylo tu příčinou několika zranění.

Zemřel-li některý občan, konalo se v tom domě po tři večery modlení za spásu jeho duše. Účastníci modlení byli pohostěni. Později konalo se modlení v místní kapli a účastníkům modlení dáno po jednom pecnu chleba, časem i toto přestalo.

Slavnost dožíněk, u nás zvaná obžíněk, konávala se jen občas jako díkůvzdání za dobrou úrodu.

Nejvíce tance a jiného veselí užili naši předkové o posvícení. Na Člupku se o posvícení tancovalo pravidelně tři dny dle tohoto pořadu: V neděli pro cizí, v pondělí pro Němčický, v úterý pro sebe. Když jim v úterý přišli jiní návštěvníci než domácí, udělali si tancovačku ještě ve středu. Povolení, kolký, poplatky a autoři asi tehdy nebyly.

O posvícenském pondělí dopoledne býval na Člupku na louce před hospodou stínán kohout. Svázanému kohoutu veřejný žalobce přečetl všechny hříchy a nepravosti jež za svého života spáchal a odsoudil je k smrti. Posledním takovým veřejným žalobcem býval starý Mařák. Kdo chtěl býtí připuštěn do popravčí čety kohouta, musel zaplatit určitý peníz, který pak po skončení, soudní tribunál propil. Každému účastníkovi popravčí čety byly zavázány šátkem oči a dán mu do ruky cep, kde několika údery měl kohouta odpravit. Když se mu to nepovedlo nastoupil další.

V Němčicích v pondělí o posvícení dopoledne bývalo zase polní kázání. Někdy šprýmař vlezl na návsi do kadečky od zeli a ospalé posluchače bavil místními klepy a šprýmy.

V době, kdy nebylo plesů a tanečních zábav v každé roční době, museli se vybouřit o posvícení.

V předvečer sv. Mikuláše chodil tento svět s andělem a čertem a nadílel dítkám dárky podle zásluh, někdy také metlu.

V době adventní před Vánocemi byly stavěny betlémy, malé v oknech, větší v rohu světnice, buď z papíru neb i figurky ze dřeva vyráběné. Někde, na příklad v Ústí, byly betlémy přímo umělecké. Později byly nahrazovány štedrovecerními stromčky, kde na větvích bylo zavěšenohodně sladkostí.

Druhý vánoční den na sv. Štěpána chodili děti dům od domu a zpívaly Štěpánské koledy, za což bývaly odbarovány koláči.

Němčické mlýny roku 1848 – 1948

Němčické mlýny mají slavnou minulost. Jak uvedeno na str. __ první zmínka se činí o Němčickém mlýnu již roku 1295. I z položení obce dá se soudit, že nejdříve byly u nás zřizovány mlýny v určité vzdálenosti od sebe, aby získaly spád na Zlatém pásku a kolem nich byly zakládány zemědělské usedlosti.

V roku 1848 máme v Němčicích šest mlýnu a 3 pily, na Člupku pak dva mlýny. Na Člupku dle tradice měli jsme také olejnu u č.p. 51. Jáhly se u nás nikdy nedělaly. Jezdilo se buď do Sloupnice nebo do Litomyšle k Hášom. Posledně dělával jáhly u Hášu Jareš z Člupku, který tam byl stárkem. Pily byly u mlýnů č.p. 51, 39 a 88. Pily byly stojaté o jednom plechu. Od práce místo peněz bralo se prostřední nejširší prkno.

Zařízení mlýnů bylo v roku 1848 jednoduché. Obilí šlo nejdříve na

špičák tj. pískovcový kámen, kde se zhruba omlelo, pak přes pytlík ze špagátů a žebro drátěné. Chytalo se do násejek a vynášelo se po schodech na koš, kde se na jiném kameni rozemílalo a šlo přes pytlík hedvábný na vejražku, neb lněný na jinou mouku, což se opakovalo tak dlouho až bylo obilí semleto. Pšenice se pravidelně před mletím kropily vodou.

V létech sedmdesátých a později vyměňovaly se kameny za válcové stolice a pytlíky na prosívání mouky za hranolové prosívače tak zvané cylindry. Po roku 1907 stavěly se také rovinné vysávače. Po roku 1910 zařídili si oba páni mlynáři na Člupku pomocné motory výbušné k zvýšení výkonu.

Po elektrizaci obce byly tyto výbušné motory nahrazeny elektromotory. Při větším výkonu mlýnů nebyly tyto dosti zaměstnány mletím selským za mzdu a začínalo mletí obchodní. Mlynář koupil si buď na trhu v Litomyšli, neb přímo u rolníků obilí a výrobky z něho, mouku a otruby volně prodával pekařům resp. rolníkům (krmné mouky a otruby).

Trhy na obilí v Litomyšli

V Litomyšli bývaly slavné sobotní trhy na obilí až do roku 1914. Zemědělci přijížděli s povozy na náměstí a řadili se od hora počínaje podél podšíné až dolů k poště. Při výjimečně silném trhu před Vánocemi stály fúry obilí i na druhé straně náměstí u Rathouzu. Každý rolník složil po jednom pytlí každého obilí, jež na trh vezl, na zem a podle tržního řádu v určitou hodinu pytel rozvázal a poskytl k nahlédnutí. Úderem stanovené hodiny přišli kupující obchodníci, mlynáři, krupaři a pekaři k povozům a začalo čilé neb líknavé smlouvání podle toho jak obilní bursy udávaly směr. Ceny buď klesaly neb stoupaly a podle toho se kupovalo. Někdy se také vezlo neprodané obilí domů, zvláště když bylo vadné. V roku 1914 na začátku první světové války tyto trhy rázem přestaly, poněvadž výkup obilí převzal do ruky sám stát, stanovil obvody pro výkup a jmenoval výkupní komisaře. Po válce a uvolnění obchodu obilím v roku 1921 chtěla Litomyšl trhy obnovit, což se však nepodařilo, poněvadž všechno obilí koupila skladištní družstva, která se v té době utvořila. Slavné týdenní trhy v Litomyšli, kam se sjížděli kupci z České Třebové, Ústí nad Orlicí, Nových Hradů aj. nadobro zanikly.

Bohužel ani naše staroslavné mlýny německé nemají dobré vyhlídky do budoucna. Ačkoliv mají dnes vesměs dobré strojí vybavení na čištění a mletí obilí, hlavně pšenice jako prašný cylindr, nebo tarar, koukolník, pak magnet na odstraňování železných předmětů, pak stolice s válci ocelovými neb porcelánovými, třídící stroje, reformy, vysávače hranolové i rovinné pak míchačky na mouky. V létech třicátých zanikl mlýn č.p. 88 i s ním spojená pila. V roku 1940, za druhé světové války, byl nuceně zastaven provoz a mletí v mlýnech č.p. 82, 7 a 39. Majitelé těchto mlýnů dostávají jakési malé odškodné ročně. V roku 1948 zastavuje se mletí ve mlýně č.p. 71. Ve větších moderních mlýnech mimo Němčic, které byly povětšinou znárodněny, je strojí zařízení ještě doplněno takto: Automatické váhy, kropící stroje, prací stroje, sušící stroje, automatické pytlování apod.

Řemesla v Němčicích 1848 - 1948

S rozkvětem mlynářství muselo se u nás také dobře dařit řemeslu sekernickému. Jak známo z Českých mlýnů patřil k boдрému panu otci, veselému mlynářské chaze, toulavému krajánku také řádný sekerník.

Do let osmdesátých pracoval tu sekerník Bzdíček z Vysokého Mýta. Posledně dával ty mlynářské verky dohromady na Člupku v roku 1882. Jeho pomáhal zdejší truhlář Jan Rambousek, kterému se ta práce zalíbila tak, že se z truhlářství nábytkového přeorientoval na truhlářství mlynářské neboli sekernictví. Jeho prvním dělníkem býval František Šafář, který po úmrtí Jana Rambouska v roku 1935 ještě nějaké práce sekernické konal. Jako v jiných oborech tovární výroba utiskla řemeslo sekernické.

Dobře se drží řemeslo kovářské. Kování koní musí kovář provádět jako před sto léty, rovněž kování vozů a jiného hosp. nářadí, i opravu strojů musí náš kovář vykonávat. K ulehčení své těžké práce je dnes kovář vybaven těmito stroji: Má ventilátor místo měchu, buchar, vrtačku, frézku na strouhání kopyt, svářeč kovů aj. vše na pohon elektrický. Kováře tu máme stále 3 a sice v č.p. 102, 38 a 43. Ale prostřední pan Beran č.p. 38 věnuje se více jízdě traktorem než kovářství.

Kolářství jest jen jedno a sice v č.p.33 v Člupku Františka Stránika.

Rovněž truhlářství zbylo jen v Člupku č.p. 52 Jana Rambouska.

Stavba studní a vodovodů je v Člupku pana Zavřela č.p. 15.

V létech třicátých přibýlo řeznictví, holičství a pekařství.

Od roku 1848 až do nedávné doby měly Němčice řadu zručných stavebních dělníků a dobrých polírů. Viz Stavby a stavitelství v Němčicích. Za druhé světové války, kdy veškeré stavby přestaly, poněvadž všechna činnost byla použita pro válku a německé vítězství, rozutekli se nám zedníci a tesaři do různých jiných povolání, jako na dráhu, do továren, starší pak se věnovali zemědělství. Nyní v roku 1948 jsou soukromé stavby ještě velice omezeny pro nedostatek stavebního materiálu a nedostatek pracovníků.

Řemeslo ševcovské a krejčovské

V roce 1848 jistě nebyla jiná obuv, než ručně šitá z poctivé hovězí neb telecí kůže. Dnes po sto letech používáme tovární obuv ze všech možných náhražek opravdové kůže. Obuv zhotovovala se původně jen na zakázku podle míry. Na Litomyšlsku a Chrudimsku, kde obuvníci měli dostatek tovaryšů a učňů, šili boty do zásoby a dováželi je pak na okolní výroční trhy. V letech osmdesátých založily se v těchto dvou městech tak zvané továrny na obuv. Nebyly to ovšem skutečné továrny, nýbrž jen dílny, kde se kůže přikrajovala a šily se svršky, obuvníci pak si tyto odnášeli domů, kde obuv dohotovili. Opravdové továrny na obuv založil Tomáš Baťa ve Zlíně na Moravě a přivedl řemeslo ševcovské k naprostému úpadku, jenom ojediněle jako vzácnost udržel se mistr obuvnický. Zlínské továrny Baťovy nyní národní podnik, dovevou vyrobí obuv pro občany celé republiky. Úpadek obuvnictví na Litomyšlsku pocítily bolestně všechny vrstvy občanů, i zemědělci ztratili dobrého odběratele svých výrobků. Podobný osud, třeba že v menším rozsahu, stihá i řemeslo krejčovské. Dnešní oděvní průmysl, národní podnik, má prodejny hotových obleků ve všech městech a zhotovování šatů podle míry upadá.

I jiných řemeslníků ubývá, Němčice měly na příklad stále sedláře, ale pan Morávek, sedlák zemřel a J. Částek odstěhoval se po květnu 1945 do pohraničí. Nynější naši sedláři pánové Částek č.p. 90 a Povolný č.p.15 pracují v továrně na karoserie Firma Sodomka, národní podnik ve Vysokém Mýtě. Schází nám také zámečnický, bednář a klempíř mimo shora uvedených obuvníků.

V druhé polovině minulého století odcházelo dosti chlapců na řemeslo do Vídně, z nichž většina zůstala již ve světě, ale někteří vrátili se po vyučení a praxi zpět domů, kde pak řemeslo samostatně provozovali. V té době, kdy platilo heslo, že řemeslo má zlaté dno, bylo také vysvědčeno vystavené ve Vídni v mnohem větší vážnosti než takové doma vydané. Mělo zkrátka dobrý zvuk.

Jedním takovým odchovancem Vídně byl na příklad Josef Dubišar, mistr krejčovský v č.p.101 v Němčicích. Vyučil se řemeslu ve Vídni a pak jako tovaryš dále tam pracoval. Tehdy právě šicí stroje jako novinka začaly se zavádět. Nejdříve ovšem ve větších městech. Naš tovaryš Dubišar si jej musel velice důkladně a pečlivě prozkoumat, poněvadž když konal vojenskou službu v Bosně a šil vojenský mundúr na „Profesience“ z dlouhé chvíle si takový šicí stroj zhotovil ze dřeva, na kterém byla ocelová pouze jehla. Nejzajímavější bylo, že tento stroj konal službu a šil. Důstojníci dávali si u Dubišara šiti kalhoty jen proto, aby se v kasíně mohli pochlubit, že jsou ušity na ručně vyrobeném stroji. Jediná chyba tohoto stroje byla, že vyroben z tak měkkého materiálu, měl velice krátký věk a brzy se opotřeboval, tak že jej Dubišar domu nepřivezl.

Tehdy bylo zvykem, ba někde téměř pravidlem, aby mladý tovaryš vyšel do světa „na vandru“ tj. na zkušenu. Tito mladí muži cestovali pěšky a poptávali se více nebo i méně po práci ze svého odboru. Nejchoulostivější cestovali v menším okruhu jen tak dlouho, pokud nesnědli buchty, které jim pečlivá a starostlivá maminka napekla. Některým se způsob cestování nezamlouval a přijali zaměstnání brzo a blízko domova. Některým cestování zachutnalo, a uviděli hezký kus světa. (P. Mádr, kloboučník v Litomyšli cestoval tak v jednom kuse až do Terstu, kde teprve přijal zaměstnání). V každém městě byly noclehárny pro tyto vandrovníky, tam byli povinni se hlásit a tam se dovědět kde a který mistr hledá tovaryše.

Později, již v tomto století, se naši hoši, vyučení truhlářství, kovářství, zámečnictví neb strojnictví hojně uplatňovali v dílnách dráhy v České Třebové, Pardubicích i jinde.

Litomyšlská řemeslnická škola přispívala též k tomu, že značná část chlapců věnovala se řemeslům.

Hostince od roku 1848 - 1948, obchody.

Po roku 1851, kdy Němčice byly sloučeny s Člupkem a Pudilkou v jednu politickou obec, měli jsme 6 hospod. V Němčicích hospodu dolní, prostřední a horní, na Člupku jednu a v Pudilce jednu v č.p. 2, pak v Suché - Němčicích v č.p. 101.

Z toho je patrné, že páni před roku 1848 přáli robotníkům občerstvení a hospody zakládali neb je aspoň ochotně povolovali. Panství mělo totiž samo pivovary a palírný kořalek ve vlastní správě a potřebovalo dobrou distribuci těchto svých výrobků a proto čile hospody zakládalo a zakládání jich podporovalo.

Hospody na Pudilce a v Suché byly brzy po roku 1851 zrušeny a zůstaly 4 až do roku 1947, kdy byly zrušena dolní hospoda. Horní hospoda a člupecká hospoda mají v poschodí taneční sál opatřený parketami.

V Němčicích v horní hrají ochotníci občas divadlo. Od svého ustavení v roku 1868 až do roku 1938 hrálo se na provisorním jevišti, které se vždy pro tanec muselo odklízeti. V roku 1938 postavili stabilní jeviště a tím hlediště značně rozšířili.

V člupecké hospodě má být zřízen v dohledné době biograf. Hospoda tato původně Nováčkova prodejem přešla na pana Vávru, který ji opět prodal panu Dědourkovi, jehož syn je posud jejím majitelem.

Horní v Němčicích byla postavená v roku 1848, jejím majitelem byl Fikejz, rolník a svého času starosta. Pak se tu vystřídal několik nájemců, jedním z nich byl žid, ale hospodařil tu jen rok a udělal bankrot. V letech šedesátých koupil ji Vytláčil, po jeho smrti vzal si vdovu po něm Kopecký, který si při šenku zařídil také kupectví. Po letech přiznal se sem Simon, který vzal si jedinou dceru Kopeckého.

V majetku této rodiny se hospoda posud nachází.

V letech 1902 - 1920 byla tu také umístěná Kampelička než se pro ní uprázdnil obecní dům (stará škola). Za těch sto roků prodávala horní hospoda různé přestavby a přístavby.

V letech devadesátých byly u nás také sklady piva a kořalky a sice v Člupku u Sedláčků č.p. 3 a u Štyndlí v Němčicích č.p. 45. Tyto malé obchody, lidově zvané kantiny se dlouho neudržely a v několika letech zanikly.

Poměrně dlouho provozovalo se při hostinství v horní hospodě kupectví (kramářství), od let devadesátých až do roku 1932. Kratší dobu v roku 1905 - 1906 bylo kupectví v č.p. 62. V roce 1923 zřídil tu svoji filiálku pan Josefy, obchodník v Litomyšli v č.p. 63. Když pak tento dům, zařízení již pro obchod koupil pan Brdlík a provozoval obchod dále, otevřel obchodovodoucí filiálky A. Rožek nový obchod v č.p. 41. Brdlík při obchodu v roku 1934 zřídil a uvedl do provozu ještě pekařství. Na Člupku byl otevřen obchod pan Provoznicka v roku 1933, nejdříve v č.p. 32, pak se přestěhoval do č.p. 50 a později do č.p. 49. Všem těm třem obchodům se slušně dařilo, i pekařství se u nás dobře vžilo, a pečení chleba po domácku až na nepatrnou výjimku přestalo.

Kulturní vývoj roku 1848 až do roku 1948

Jako hospodářský vývoj v Němčicích děl se v rámci celonárodního vývoje, ba v rámci všech vzdělaných národů, tak i duševní vývoj u nás je jen nepatrná částka všech kulturních národů.

Vynalezením parního stroje v XVIII. století a ohromným rozšířením jeho v XIX. století, vynálezem výbušného motoru a přenosu elektrické energie silně vzrostla průmyslová výroba, dodala zemědělství hospodářské stroje, umělá hnojiva a jiné pomůcky a přispěla silně k zmechanizování zemědělství. Snaživí naši zemědělci a řemeslníci pokrok tento plně využívali.

Bohužel kulturní vývoj nešel souběžně stejným krokem s obrovským technickým vývojem popisovaného století. Zvláště obě světové války roku 1914-1918 a 1939-1945 měly velice neblahý vliv na vzdělání a utváření charakteru mládeže.

I na tomto poli nebyly Němčice, díky dobrému vlasteneckému citovému učitelství, nikdy mezi obcemi poslední.

V roku 1848 byla tu již stálá škola jednotřídní v č.p. 23, od roku 1874 dvojtřídní, posléze trojtřídní.

Kratší dobu od roku 1940 do roku 1946 byla tu Lidová škola hospodářská, která pak pro nedostatek žactva byla přeložena do Litomyšle.

Také blízka, na školy bohatá, Litomyšl měla na vzdělanost u nás značný vliv. Občas vždy nějaký nadaný synek navštěvoval staroslavné gymnasium, aby po vyjití několika tříd zůstal doma, nebo po absolvování celého gymnasia, případně vysoké školy vstoupil do státní služby. Mnoho selských synků chodilo do dvouroční zimní hospodářské školy v Litomyšli. Rovněž mnoho chlapců navštěvovalo řemeslnickou školu později změněnou na průmyslovou. V poslední době navštěvovali všechny děti, pokud jsou schopné měšťanskou školu v Litomyšli.

Zimní hospodářská škola v Litomyšli byla založená v roku 1886, řemeslnická škola pak v roku 1890.

I vyšší hospodářskou školu v Chrudimi absolvovalo několik zemědělců.

Mimo školního vzdělání bylo tu založeno několik spolků ku prohloubení a šíření vzdělání svých členů i všeho občanstva. Jeden z nejstarších a nejzasloužilejších je jistě Spolek divadelních ochotníků Šlégl, založený v roku 1868. Letos dovršil 80 roků své blahodárné činnosti. K oslavě tohoto jubilea sehrál v červenci Jiráskovu hru Lucernu, při níž proslov o vykonané práci spolku během 80 let měl pan řídící učitel Jaroslav Farník. Proslov je přiložen na konci.

V tehdejší době let sedmdesátých snažil se neúnavný učitel Šlégl založit knihovnu. Poněvadž neměl na tuto žádných finančních prostředků zakládal ji tak aby ani krejcar nestála. Sbíral staré kalendáře a po odstranění kalendária, trů a inzerátu zábavnou část sám vázal. Ještě v letech devadesátých jsme mu my kluci sháněli staré kalendáře. Samozřejmě zastával pan řídící také knihovníka. Po jeho odchodu na odpočinek byla tato knižnice přestěhována k Janu Částkovi č.p.76 a rozmnožena knihami od hasičů, ochotníků a hospodářské besedy. V roku 1920 byla přemístěna do obecní budovy č.p.107. Doplněvaná byla již pravidelným příspěvkem obce a dary občanů, tak že v roku 1938 měla přes 1.400 svazků.

V době ochrany velkoněmecké říše byly některé knihy jako závadné, neodpovídající duchu doby, odstraněny, některé také ztraceny. V roku 1946 byly vyřazeny zastaralé knihy, které neměly výpůjček, provedená reorganisace celé knihovny a v roku 1947 a 1948 přikoupeno větší množství knih díky velkorysému daru Kampeličky. Až do roku 1947 byl knihovníkem pan Částek nyní pan učitel Jasanský. Veřejnou čtenárnu snažili jsme se založit v letech dvacátých, ale neudržela se - neměla čtenářů.

Ze stávajících spolků nutno uvést kulturní činnost Hasičského sboru, zaraženého zde v roku 1885, Sokola, zal.1920, bývalé Hospodářské besedy, bývalého spolku Orla zal.1921 a sloučeného se Sokolem v roku 1948.

Od roku 1945 značnou kulturní činnost vyvíjí Svaz mládeže.

Mlékařství 1843 - 1943

Až do let devadesátých se mléko zpracovávalo po domácku tak, že se nechalo ustát, pak se sbírala vyvstálá smetana a stloukala v máselnících zpravidla stojatých. Získané máslo a tvaroh prodávaly se na týdenním trhu v Litomyšli. Tam koupěchtivé paničky uštipovaly prsty, později nožkem, máslo, ochutnávaly jej a vyhovující kupovaly po nějakém tom smlouvání. Zároveň i vajíčka se tu prodávala. Později, když vzrostla Česká Třebová i sem se máslo, tvaroh a vajíčka donášela.

V létech devadesátých zřídila se v dolní hospodě u Plchu malá mlékárnička. Vyráběl se tu dvojitý druh sýrů, který nesl hrdý nápis: Sýr MUDr Plcha, a posílal hlavně do Prahy, kde měl své odbytiště.

Po několika létech zřídil tu opět malou mlékárnu pan Sič, rolník č.p. 36. Nejdříve se tu mléko jen odstředovalo a vyrábělo máslo, odstředěné mléko si zpravidla brali rolníci zpět. Později v létech po první světové válce vyráběl tu Karel Sič dobré sýry „trapisty“. Někdy čas měl tuto mlékárnu najmutou pan Kubelka, obchodník v České Třebové.

V roce 1928 najmu si tuto mlékárnu nově utvořené okresní družstvo mlékařské v Litomyšli. Prodávalo se hlavně pasterizované mléko v lahvích do České Třebové, přebytek mléka se zmáslnil, odstředěné mléko brali si zemědělci zpět. V roce 1931 postavilo tu družstvo novou mlékárnu u č.p. 45, kde se pracovalo až do roku 1944, kdy byla nařízením okupačních úřadů zavřena. Poněvadž při této nové mlékárně zřízen byl sběr vajec a jejich skladování ve vápenkách, fungovala tato vajíčkárna ještě dva roky. Pak byla i tato činnost zastavena a budova prodána, místnímu strojnímu družstvu. Toto v garáži umístilo své traktory a v budově zařídilo družstevní prádelnu.

Zvyky v Němčicích 1843 - 1948

Z mnoha národních zvyků při různých příležitostech bývaly u nás vžité tyto: Ráno v den svatého Matěje chodily děti volat svatého Matěje na zahrady svých sousedů, třeba bylo někdy vysoko sněhu. Chodili po zahradě kolem stromu a při tom vyvolávali a prozpěvovali: Volám, volám svatýho Matěje, ať hodně naděje jablek, hrušek, švestek, třešní, ořechů atd. Za takový výkon dostávaly děti od hospodyň nějaké pamlsky a suché ovoce.

Nejvíce zvyků se připínalo k Velikonocům. Už na Květnou neděli šlo se s kočičkami do kostela k posvěcení, na Bílou sobotu pak nesli kluci i polena k pálení. Jidáše na zahradu ke kostelu. Z těchto posvěcených a opálených polen udělali pak doma křížky, které spolu s kočičkami na velkou neděli po obědě donesli na pole a zatklí do každé kultury po třech ratolestech kočiček a třech křížkách, aby byla dobrá úroda.

O velikonočním pondělí čekal děti důležitý úkol jít na šmerkust, tj. na šlehačku. K tomu účelu opatřili si pletené metly a nacvičili velikonoční písničky. V každém domě po zazpívání, případně vyšlehání, byli obdarováni vajíčkem na tvrdo uvařeným a pěkně obarveným. Někde, zvláště na Moravě kreslili domácí umělci na taková vajíčka krásné ornamenty, vznikaly tak zvané kraslice.

Posledního dubna večer, po setmění, bylo pálení čarodějnic. Někde na kopečku za vsí z přineseného roští zapálil se oheň. Od něho zapalovala se v kolo-mazi nebo dehtu namočená ometená pometla a hořící vyhazovala co nejvýše.

V květnu pořádali mládenci všelijaké ty májové taneční zábavy, dříve zvané jánské, kde se v noci u hospody postavil ověnčený smrček (máj). Chlapci hleděli, aby byl co možno nejvyšší, ale museli jej dobře hlídat poněvadž mu hrozilo ukradení neb všelijaké poškození.

V sobotu večer před svatodušními svátky ozdoben byl každý vchod do domu lípovou ratolestí. O Božím těle po průvodu byly břízky stojící u oltáře také připravovány o ratolesti, které pak byly zapichovány do zasetého lnu, aby byl vysoký a hustý.

Proslav řidičiho učitele Jaroslava Farníka 17.7.1948

Letošní rok prožíváme ve znamení mohutných jubilejních slavností významu celonárodního a celostátního ba i světového. Do těchto velikých oslav zapadá jako kapka do moře i naše místní a nám všem tím milejší jubileum, totiž 80. výročí založení ochotnického spolku Šlégl k němuž byla navičena pohádkově krásná, velmi dobře do dnešní doby se hodící Jiráskova hra Lucerna.

Vraťme se vážení přátelé, aspoň na okamžik nazpět o 80 let a uvidíme, jak tenkrát vypadal život na české vesnici, jak jeho úroveň hospodářská, sociální i kulturní byla na velmi nízkém stupni, a nemůžeme se tomu ani divit, vždyť pouhých 20 let od zrušení roboty nemohlo odstranit všechno to, co tížilo a k zemi tlačilo naše vesnické obyvatelstvo. Venkovský lid žil z velké většiny v nevědomosti a zaostalosti a jistě ani ve zdejší obci nebyly poměry o mnoho lepší.

Ale v té době přichází do naší obce nový učitel, Antonín Šlégl, vzdělaný, vlastenecky založený, a poněvadž rozuměl velice dobře potřebám vesnice, pouští se do práce jak ve škole tak i ve veřejnosti, pracuje neúnavně, vytrvale a v roce 1868 zakládá s několika pokrokovějšími občany ochotnický spolek, který se měl starat o kulturní povznesení zdejších občanů.

Práce v novém spolku byla jistě velmi obtížná, ochotníci byli odkázáni

čistě sami na sebe, nebylo žádného ústředí, které by jim radilo, nebylo žádné pomocné literatury, začínalo se s holýma rukama, ale vytrvalé a houževnaté práci a příkladné obětavosti prvních „údu“ spolkových se podařilo vybudovat první - jistě velmi primitivní jeviště, takže již v roce 1870 bylo možno sehrát první divadelní představení „Svéhlavost aneb vyhraný ženich“. Herci se snažili, obecenstvo bylo nenáročné, úspěch byl zaručen a mohu Vám také prozradit, že výtěžek tohoto prvního představení byl 1 zl. 8 kr.

První stanovy ochotnického spolku mají 16 § a je opravdu zajímavé si je pročíst. V § 1. je uvedeno, že účelem spolku je pěstování umění vůbec, šlechtiti mravy a podporování dobročinných ústavů.

Nebo § 3. Kdo do spolku vstoupiti míní, musí býti ředitelství nejméně jedním údem doporučen a mimo to musí se podrobiti přísné zkoušce k posouzení svých schopností, kteroužto zkoušku může ředitelství jen tenkrát prominouti, pakliže úd ten, co způsobil, vůbec znám jest. § 5. Každý člen má ředitelem mu danou úlohu, byť i nejmenší byla, přijmouti a v určitý čas řádně zkoušky navštěvovati, úlohy a knihy hned po představení ředitelství odevzdati v neporušeném stavu a škodu učiněnou peněžitě nahraditi.

Vidíme tedy ze stanov, jak vážně chápali zakladatelé svůj úkol. Vidíme také, jak zvuchých titulů (ředitel, spolutitel) se tenkrát užívalo. Je však jisto, že takový ředitel s kolegou spolutitelem nejen vybírali kus, přidělovali úlohy a nacvičovali divadlo, ale dělali také všechno, co bylo právě potřeba, třeba malovali kulisy a nebo zametali.

Prvním ředitelem byl Josef Karlík, spolutitelem Václav Jereš, nápovědou Antonín Šlégl, kasíry Antonín Veselý a František Vondra. Z ostatních nejstarších údu nutno uvést: Částka Josefa, Povolného Josefa, Papáčka Františka, Hanuše Františka, Koláře Ant. Andrie Jana, Časlavku Františka, Dubyšarovou Rozálii, Povolnou Josefu, Řihovou Františku, Čermákovou Annu a Vondrovou Kateřinu. Hrál se pilně, některý rok bylo sehráno i několik divadelních představení (např. roku 1872 se sehrálo 7 divadel).

Velká péče byla také věnována výběru divadel a musíme uznati, že i v prvních letech trvání zdejšího ochotnického spolku byla hrána divadla cenná a náročná. Ve starých zápisech se také dočítáme, jak vzorně se plnily stanovy v ohledu hospodaření s výtěžkem. Nejen, že bylo neustále doplňováno a zlepšováno jevištní zařízení, bylo také pamatováno na dobročinné a kulturní potřeby. (Na postavení Národního divadla bylo posláno 5 zl. 63 kr. Na založení občanské knihovny v Němčicích bylo věnováno 13 zl. 50 kr. a také na školní kabinet, hasičský sbor a jiné instituce bylo neustále nabádováno).

Tak nenáročně, pilně a svědomitě plnili tito první naši ochotníci své organizační a národní povinnosti, práce se jim dařila nejen v ohledu finančním, ale i znamenitě přispěli i ke kulturnímu povznesení zdejší obce i okolí. Jasně se tady ukázalo, že divadlo je jedním z nejpůsobivějších výchovných prostředků, divadlo má nejvíce možností, aby prostředkovalo mezi uměním a lidem, protože působí na více lidských smyslech najednou a tak přistupuje děj divadlem předváděný přímo k duši člověka. Divadlem poznáváme svět mnohem více a dokonaleji než životem a učíme se rozuměti nejdůležitějším stránkám života a jeho problémům. Všechny prostředky divadla, jež dovedou člověka upoutati a zaměstnati zrak, sluch, mysl i srdce člověka, mají onu velkou moc, jaké nemá žádné jiné umění. Vedle toho živě slovo pronášené z jeviště působí mocněji než jakákoliv přednáška nebo kniha, neboť je provázeno zprůtomněním děje a úpravou náladového prostředí.

Proto bylo divadlo vydatným pomocníkem v dobách našeho národního obrození v minulém století a zůstává jim i v dnešní době jako propagace dramatického umění a osvětové práce a bude vždy důležitým činitelem kulturního života.

V dřívějších dobách bylo divadlo považováno za pouhou zábavu jak pro ochotníky, tak pro návštěvníky, teprve později se poznalo, že divadlo má neobyčejnou výchovnou cenu a sice zase pro obě složky - pro herce i obecenstvo - obojí se divadlem vychovávají.

Je přirozené, že když se ve zdejší obci hodně hrálo, vychoval se i vkus návštěvníků, tito měli čím dál větší požadavky, takže v nynější době musí se ochotníci velmi snažit, aby těmto požadavkům vyhověli a musí hrát hry opravdu cenné, které návštěvníkům něco dají. Dařilo se to dřívějším, daří se to i nynějším ochotníkům, jak svědčí zařazení zdejšího ochotnického souboru při různých soutěžích, ve kterých se vždy velmi čestně umístí. Vrcholným výkonem bylo provedení divadelní hry Maryša, které dostalo v okresní soutěži první cenu a za odměnu podnikl celý soubor zájezd do Nitry v roce 1946, kde byla Maryša několikrát sehrána. Tak vysoko je možno přivést poctivou práci i venkovský divadelní soubor.

A tak poznáváme-li důležitost a význam ochotnické práce, hlavně na venkově, tím hlouběji a uctívěji musíme se poklonit obětavé práci těch, kteří už před 80 lety pochopili tento význam divadla, dovedli jim burcovat a vést lidi k lepšímu životu hospodářskému a kulturnímu, k lepší budoucnosti.

Vzdáváme jim všem - těm prvním, zde jmenovaným i celé řadě jich nejménovaných následovníků, kteří odkaz našich předků převzali, dík a uznání. A přáli bychom si, aby zdejší divadelní spolek Šlégl našel vždy dosti obětavých pracovníků, kteří by vedli náš spolek do dalších desetiletí tak, aby to bylo ke cti nejen spolku samému, ale ke cti celé obce a ke cti a prospěchu celého našeho národa.

CO SE UDÁLO VE ŠKOLE

Jak pokračuje náš projekt: „Všeználkova zahrádka pro děti a zvířátka“

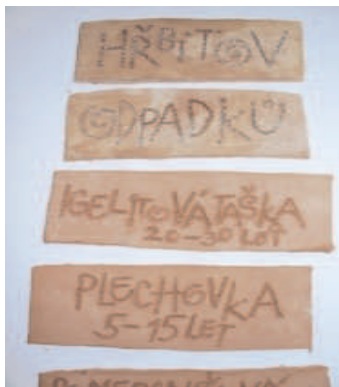

K dnešnímu dni bylo splněno:

- **zpracování projektové studie** - studie obsahuje celkové řešení prostoru kolem školy, byla zpracována Ing. Klárou Veselíkovou
- **uspořádání plánovacího odpoledne** - starosta, zastupitelé, rodiče, pedagogičti pracovníci, případně zástupci firem - rodiče přislíbili pomoc - každý si vybral činnost, se kterými by mohl vypomoci
- **výroba naučných tabulí** - bylo vybráno 40 živočichů a 45 nejběžnějších
- **instalace 2 tabulí na psaní, kreslení, vyvěšování informací na opěrnou zeď** - tabule jsou namontovány na opěrné zdi, děti je ke konci školního roku již využily
- **odstranění nevhodných vegetačních prvků** - byly odstraněny keře od vchodu - na místě, kam na podzim vysadíme ovocné stromky - ořezání provedl zaměstnanec OÚ Němčice, kořeny odstranil brigádníky vlastním bagrem pan Matoušek, dále byly odstraněny 2 staré keře u plotu - vykopal pan Beran

- **nakreslení her, herního pole pro hru na třídění odpadů na zem** - nakresleno bylo herní pole na „šneka“, „čokoládu“, panák na skákání, minihřiště na sportování
- **úprava terénu** - zaměstnanci OÚ Němčice odstranili bagrem staré průlezky, terén vyrovnali studenti SZŠ brigádníky pod vedením pana Kováře (rodič), byl odbagrován prostor, kde bude stát multifunkční herní prvek a dopadová plocha
- **instalace herního prvku** - provedla firma Tomovy parky, zbývá doplnit dopadovou plochu
- **hřbitov odpadků** - umístění kamenů do mírného svahu a vykopání jámy pro vrbu provedli studenti SZŠ brigádníky pod vedením pana Kováře

- **keramické cedulky na hřbitov odpadků** - destičky vyrobily děti, texty napsala paní Franková, která v naší škole vede kroužek keramiky
- **zakoupení palisád na pískoviště** - palisády byly dodány firmou Lesoservis - jsou upraveny vakuotlakovou impregnací
- **vybudování pískoviště z palisád**
- **zakoupení mobilních okrasných nádob do prostoru před školou** a jejich osazení léčivými a okrasnými rostlinami
- **zakoupení nádob pro vlhkomilné rostliny** - z důvodu úspory fin. prostředků byla zakoupena vědra, jejichž dna byla vždy na několika místech provrtána, aby mohla odtékat přebytečná voda, nádoby byly obloženy palisádami - brigádníky zhotovil pan Věneček
- **zhotovení naučných tabulí** - obrázky živočichů a rostlin naskenovala učitelka pí Kosinová, graficky upravila učitelka pí Věnečková, konečnou grafickou podobu a tisk zajišťuje reklamní agentura Pula, s.r.o., 4 kusy plechových tabulí o velikosti 1x1m dodala sponzorsky firma Špinka, tabule jsou nyní v reklamní agentuře, konečná podoba tabulí je schválena, probíhá realizace
- **oprava stojanů pro smyslové vnímání přírodnin** - stojany byly zbaveny původního nátěru, obroušeny, vyměněny spodní části, opatřeny stříškami a nově natřeny
- **výroba a montáž dřevěných prvků** - dřevo poskytl zdarma OÚ, jsou vyrobeny 2 velké lavičky do prostoru před školou a 5 malých laviček kolem ohniště - vyrobil pan Věneček
- **tvorba metodických listů** - náměty na využití zahrady průběžně zpracovává pí Věnečková
- **zakoupení dalšího materiálu** - byly zakoupeny lupy 10 ks, klíče k určování rostlin a živočichů 15 ks, tvrdé desky s klipem pro práci v terénu 20 ks, kancelářské potřeby - 10 bal. recykl. papíru
- **zpracování manuálů k naučným tabulím** - k naučným tabulím jsou zpracovány 2 manuály „Rostliny kolem nás“ a „Živočichové kolem nás“ - každé rostlině a živočichovi z naučné tabule je věnována 1-2 stránky s popisem a obrázkem - zpracovala pí Věnečková
- **byly provedeny terénní úpravy a osazení zahrady rostlinami** - provedla firma ARS Litomyšl

- Lydie Věnečková

Projekt byl podpořen v programu Škola pro udržitelný život

Spoluvyhlašovatelé

Koordinátor

Generální partner

Hlavní partner

ZÁJMOVÉ KROUŽKY

V letošním školním roce mohou děti navštěvovat tyto zájmové kroužky

- Pohybové hry
- Keramika

PO 13:00 – 13:45 hod.
ÚT 13:00 – 14:30 hod.

- Zobcová flétna
- Angličtina 1. a 2. ročník
- Počítače
- Přírodovědný kroužek
- Náboženství

ÚT 15:00 – 15:40 hod.
ČT 13:00 – 13:45 hod.
ČT 13:45 – 14:30 hod.
nepravidelně

Hned první školní týden jsme využili krásného počasí a vyšli jsme si s dětmi na procházku do lesa ke „Kačenkám“. Vyčistili jsme studánku od kamenů, jehličí, klaců a větviček, aby voda v ní byla čistá a mohla sloužit návštěvníkům lesa k zahnání žízně či k osvěžení.

Po vydatné svačině si děti zkusily postavit domečky pro lesní skřítky z přírodnin. Velkým úlovkem pro děti byly také krásné houby – většinou pravé hříby, které rostly přímo u cesty. Na zpáteční cestě do školy bylo pěkné horko, ale nikoho z dětí to neodradilo od zábavného válení sudů z kopce...

EKOŠKOLA

Získali jsme titul **EKOŠKOLA**. Ze základních škol jsme zatím jediná škola s tímto titulem v Pardubickém kraji. Ocenění

jíme převzali přímo z rukou ministra školství pana Ondřeje Lišky ve Valdštejnském paláci v Praze.

Převzetí titulu se zúčastnili i zástupci 3., 4. a 5. třídy - členové školního ekotýmu - Marika Šejblová, Jirka Věneček a Kateřina Dobocká.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Co je nového u nás ve školce

Letos jsme u nás přivítali velkou skupinu nových dětí. Jsou to většinou děti 3–4 leté. Předškoláků je letos 6 – tři chlápci a tři děvčata. Některé děti si u nás zvykly velmi brzy, jiným to pár dní trvalo. Dnes už dětský pláč utichl a je na nás, co zajímavého pro děti připravíme, aby se jim u nás líbilo a naučily se potřebné dovednosti.

V blízkosti školky se buduje nová silnice a parkoviště. Děti se rády dívají na práci strojů a pohyb aut a také nám to, co vidí umí pěkně nakreslit. Pro nás to znamená, že se pohybujeme na staveništi, ale doufám, že až budete číst tyto řádky, bude již silnice i ostatní plochy dokončené ke spokojenosti dětí i dospělých.

Určitě Vás bude zajímat, jak je to s rozšířením naší školky, vzhledem k tomu, že jsme při zápisu odmítli 5 dětí. Jedno z dětí se již odstěhovalo, tři nastoupily do jiných školek.

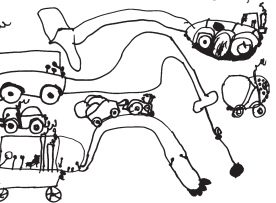
Od 1. září 2009 máme povolenou výjimku na rozšíření MŠ, ale pouze za předpokladu, že počet dětí bude dostatečný, alespoň 35. Bude ale nutné, aby zřizovatel vložil nemalé prostředky do úprav budovy, aby byly splněny zejména hygienické normy. Je také nutné postupně

obnovovat vybavení stávající MŠ. Mnohé věci jsme opravili svépomocí – oprava botníků včetně seřiznutí dvířek, náter židlíček, regály na hračky, výměnu starých zrcadel. Nákup hraček hradíme ze sponzorských darů rodičů. Nyní je zapotřebí vyměnit matrace na lehátkách. Jenom to znamená částku 10 000 Kč

pokud se nám podaří sehnat matrace za solidní cenu. V blízké době bude třeba udělat nový chodník od branky ke dveřím, protože děti brkají o rozviklané dláčky. Zkrátka nic nevydrží věčně a vše slouží již 27 let. I vybavení Školní jídelny se musí postupně obnovovat – letos to byla lednice a neočekávané i mrazák, které přestaly fungovat.

Věříme, že se věci podaří dobře promyslet a hlavně, že na všechny plánované změny budou peníze.

Co bylo a bude po divadelních prázdninách ...

Skončily letní i divadelní prázdniny a nás čeká zase práce s kulturním děním v Němčicích. Máme za sebou větší část oslav našeho 140. výročí, ale ještě pár akcí zbývá naplnit.

12. září jsme se sešli již na 6. slavnostním předávání „OSKARLŮ“ na chalupě Evy a Bódi Vytlačilových. Tentokrát opět s kapelou a za hojné účasti členů spolku. Oskarel sice letos nedorazil, ale nám to moc nevadilo. U dobrého občerstvení jsme si zazpívali pěkné písničky a zatančili při svižné hudbě. Sice bylo chladno, ale pohyb nás všechny zahrál současně s příjemným pocitem z aktivně prožitým sobotním večerem. Všichni se už

jistě těší na příštího „Oskarla“.

V září také byly zahájeny zkoušky nového divadelního představení, které v režii Bódi Vytlačila odehrají 10 členů spolku. Samozřejmě ještě s účastí dalších nezbytných osob jako je nápověda, technická pomoc atd. Můžeme prozradit, že hra se jmenuje „Postel pro anděla“, je ze současnosti a není to pohádka. Věříme, že se všichni dobře pobavíte, pokud se na nás přijdete podívat. Premiéra by měla být koncem listopadu.

V listopadu, konkrétně 21., nás čeká ještě jedna větší akce, koncert skupiny FLERET s Jarmilou Šulákovou. Bude to určitě veliký kulturní zážitek a jistě mnozí z Vás si jej nenechají ujít. O všech termínech budete včas informováni plakáty nebo obecním rozhlasem.

Osvědčuje se nám také spolupráce s ostatními složkami v obci. Hasiči a Šipkaři nám pomohli s občerstvením u country odpoledne s Věrou Martinovou a my jsme na oplátku vypomohli Hasičům při konání zářijové soutěže v areálu na Člupku. Věříme, že tato spolupráce bude fungovat i nadále a ke spokojenosti všech.

Stále čekáme na další ochotné zájemce o členství v našem spolku. Není nás sice tragicky málo, ale vůbec se nebráníme přílivu nové a mladší krve. Však také je každá ruka potřebná při pořádání větších akcí. Uvítáme i členy, pro které není stěžejní realizovat se na jevišti, ale chtějí přijít do kolektivu, kde zažijí dobrou zábavu a při té se každá práce dělá snadněji. Samozřejmě, pokud se najde někdo ochotný nést svou kůži na trh jako herec nebo například i režisér, tím lépe. Bude alespoň využitý každý, kdo si touží zahrát.

Není problém vybrat hru třeba s dvaceti účinkujícími, aby mohlo být zapojeno co nejvíce ochotníků. Velký problém je v tomto případě čas. Pokud jste zaměstnaní a navíc turnusově, nebo na směny, případně musíte na zkoušky dojíždět do Němčic, je přijatelnější menší počet herců a kratší doba zkoušení. Proto pokud se najde někdo méně časově vytížený, rádi ho u nás přivítáme. Zkusit se má všechno a pokud ustojíte případnou kritiku kritiků a půjdete do toho znovu, máme u ochotníků vyhráno. Takže neváhejte a pojďte do toho s námi. Rádi bychom Vás již dnes pozvali na další Divadelní ples který jsme připravili na 14. února 2009. Program bude jako obvykle bohatý.

- B. Vytlačil a V. Kodytek

Větrná smršť 25.6.2008

Ve středu 25.6. se po třech dnech horkého letního počasí Němčicemi přehnala od západu větrná smršť doprovázená bouřkou a vydatným deštěm s kroupami. Jednalo se vlastně o bouřku dvě. Slabší přišla od severovýchodu a silnější od západu. Zvláštní bylo, že většina blesků probíhala z jednoho bouřkového mraku do druhého a jen minimum blesků udeřilo do země. I když nejsilnější větrné nárazy netrvaly ani 10 minut, přesto po sobě bouřka zanechala rozsáhlé škody na stromoví, střechách a jiném majetku. Mnoho vzrostlých stromů, do kterých by to nikdo neřekl, nárazy větru nevydrželo, naopak jiné, věkem poznamenané, obstály.

Tak, jak byl nástup bouřky impozantní svou nespoutanou silou, byl její závěr v pravdě strašidelný. Krátce po přechodu bouřky, za naprostého ticha, vysvitlo těsně nad obzorem sírově žluté slunce, které vykreslilo proti temným mrakům na jihu a východě majestátní oblouky dvojité duhy. Nepřirozená barva slunečního světla vyvolávala tísnivý pocit. A pak najednou byla téměř

tma. Slunce zapadlo, skulina v mracích na západě se uzavřela a zamračená obloha propustila jen minimum denního světla. Bouřka v dále doznívala. V Němčicích není pamětníka takové smrště.

O k o l n í obce i města byla také více či méně poznamenána. Přes rozsah škod napáchaných v naší obci je ale třeba přiznat, že jsme vlastně vyvázli poměrně lacině.

Sousední Pazucha byla zasažena takovou silou, že její návětrná strana vypadala jako kdyby jí prošla válka. Jediná střecha nezůstala celá, mnohé nemovitosti neměly na střeše ani jedinou tašku. Kilometrová alej vzrostlých topolů z Pazuchy ke Kozlovu byla úplně zničena.

Plná dodávka elektřiny byla obnovena až třetí den, odstraňování škod a polámaných stromů v obci trvalo týdny a polomy v okolních polích nejsou úplně odstraněny dosud.

- F. Šauer

SDH Němčice

24. května jsme se zúčastnili okrskové soutěže v Řetově. Povedl se nám pěkný útok, bohužel bez vody a tak jsme i přes bezchybnou pořadovou přípravu obsadili 5. místo.

14. června jsme skončili na 2. místě na hasičské soutěži s příjezdem O putovní pohár v Nedošíně za družstvem ze Sedliště.

Při koncertě Věry Martinové u Kulturního domu jsme se podíleli na občerstvení především grilováním dvou prasátek a vyzkoušeli nově vyrobený „prasomat“.

19. července jsme uspořádali Pouťové odpoledne na Člupku. Za pěkného počasí si děti zasoutěžily v mnoha disciplínách, které pro ně připravila Iveta Jasanská. Byla otevřena střelnice, roztočen kolotoč, pivo a opět jsme grilovali selátko. Z dalších atrakcí byla k vidění střelba z luku, ukázka karate, ukázka výcviku psů a monstrozní seskok parašutistů. Večer zahrál DJ Tkadyli a kdo chtěl tak vyplnil „IQvizotest“, v kterém měl nejvíce správných odpovědí Vít Štránský.

25. června jsme odklízeli povalené stromy na neprůjezdné silnici směrem na Sloupnici a na Zhoř, druhý den pak přímo v Němčicích. Dále jsme opravovali prodejní stánek na Člupku a čistili hasičskou nádrž.

Děkujeme všem sponzorům a ochotným dobrovolníkům, kteří nám pomáhají, tentokrát především za pomoc s disciplínami a atrakcemi na Pouťovém odpoledni.

- Za SDH Jiří Veselý ml.

SAMURAI
KLUB BOJOVÝCH UMĚNÍ A SPORTŮ
KARATEDO NĚMČICE

KARATEDO NĚMČICE A 1/2 ROKU 2008

Oddíl Karatedo Némčice se již po několikáté zúčastnil letního soustředění na Budislavi pod vedením Bohumila Koloce, kterému se letos podařilo získat 5. Dan – mistrovský technický stupeň. Tábor je kvalitní fyzickou i psychickou přípravou na poprázdňinovou část závodní sezóny, jejímž vrcholem je Mistrovství České republiky, tento rok konané v prosinci v dalekém Hodoníně. Doufejme, že se nám bude dařit a přivezeme si i letos medaile.

Letošní rok znamenal pro náš oddíl a hlavně pro Lenku Jůzovou velký úspěch. Dostala se díky dobrým sportovním výsledkům a svému talentu a pili do širšího výběru reprezentace České republiky. Zúčastnila se i nedávného soustředění v Jablonném nad Nisou, kde se jí a ostatním adeptům věnovaly špičky českého závodního karate.

V neposlední řadě jsme se zúčastnili i několika ukázek, mezi které patřilo a vystoupení na Samuraibudoshow 2008, které se

konalo v Litomyšli a sloužilo k propagaci místních oddílů a k nalákání nových adeptů. Od září tohoto roku probíhá nábor nových členů v místní tělocvičně Základní školy.

- Lenka Seklová

Okénko z volejbalu

Náš volejbalový oddíl **Ferber** se letos prozatím účastnil volejbalového turnaje ve Svinně, kde byl po porážce místním oddílem druhý. Od rána přišlo a turnaj byl odvolán, ale během dne se udělalo hezky a ještě před obědem se začalo hrát. Ve Svinně byla tradičně dobrá přátelská atmosféra, nakonec bylo s námi i počasí. Loni jsme tento turnaj vyhráli, tak se máme příští rok na jaře co činit.

Na Člupku proběhl v červnu tradiční turnaj o "Putovní pohár starosty obce Némčice". Účastnili se všichni staří známí (až na Svinnou). Bylo devět týmů, hrálo se na dvě skupiny. Finálový zápas mezi obhájcem loňského prvenství družstvem Sintex Česká Třebová a družstvem ČEKO Česká Třebová pokazil silný liják, po kterém už nebylo možné vstoupit na hřiště. Takže nakonec byla vyhlášena dvě první místa s tím, že pohár patří družstvu Sintexu, protože bylo lepší v vzájemném zápase. Takže si sintexáci opět odvezli pohár a to tentokrát nový, protože starý jim po třetím vítězství za sebou patří na trvalo. Za nový pohár (který je velice pěkný) patří ještě jednou díky panu starostovi Rackovi a samozřejmě mu patří i díky za to, že si vždycky najde čas, aby na turnaj přišel a pohár předal.

Náš oddíl měl na pohár tentokrát až moc daleko, skončil nakonec na sedmém místě. Tento turnaj byl i maličko v slavnosti atmosféře, Honza Homoláč z družstva Sintexu slavil v ty dny kulaté 60-tiny. Honza je jeden z těch, kteří jezdí na Člupku už víc než 15 let. Tak jsme mu popřáli a předali symbolicky kšiltovku se znakem obce Némčice a knížku o našem regionu, aby na nás i nadále myslel.

16.srpna se měl konat volejbalový turnaj ve Svinně, ale bohužel počasí nám nepřálo, od pátku doslova lilo a tak bylo hřiště pod vodou a turnaj odvolán.

Ve Svinně nás čeká ještě jeden volejbal a to na konci září spojený s burčákovitím, na který se moc těšíme, protože v loni přišlo a turnaj byl odvolán, tak snad to letos alespoň jednou ve Svinně vyjde bez deště.

A ještě něco příjemného pro volejbalisty. Panu starostovi se podařilo získat peníze na dostavbu sportovního areálu v Némčicích, kde by měly být mimo jiné i dva víceúčelové kurty. V roce 2009 by měla stavba proběhnout, takže v roce 2010 by mohl být parádní turnaj na dvou kurtech, tak jak o tom již léta sníme. Tak se těšme.

(MJ)

NĚMČICKÝ PIVNÍ TRIATLON

Poslední prázdninový pátek se uskutečnil již 4. ročník „Nemčického pivního triatlonu“, jehož tři disciplíny letos absolvovalo 29 závodníků - 18 mužů, 3 ženy a 8 dětí v mládežnických kategoriích.

Závod začal jízdou na kole - muži ujeli 20 km, ženy a mládež od 12 let 12 km a děti do 12 let 2 km, poté pokračoval během - muži 3 km, ženy mládež 2 km a děti 0,3 km. Následovala disciplína poslední - pití piva (lima), muži 3 ks, ženy a mládež 1 ks a děti symbolické dva „loky“.

Výsledky:

<u>Muži</u>		<u>Ženy</u>	
1. Gyomber Martin	0:53:29	1. Kopecká Jana	0:37:57
2. Marek Jakub	0:56:45	2. Jůzová Lenka	0:38:26
3. Pavliš Lukáš	0:58:09	3. Jasanská Petra	0:44:32
4. Rossler Milan	1:06:26		
5. Veselý Jan	1:07:22		
		<u>Mládež</u>	
		1. Buhr Jan	0:54:17
<u>Děti do 12 let</u>		<u>Děti do 8 let</u>	
1. Neužil Filip	0:08:23	1. Škeřík Ivan	0:10:04
2. Šejbl Robin	0:09:08	2. Gyombér Martin	0:11:19
3. Šejblová Marika	0:09:29	3. Kopecká Pavla	0:13:15
4. Tmějová Tereza	0:12:29		

Zajímavostí posledních ročníků je fakt, že se stále zlepšuje výsledný čas a to jak v kategorii mužů, tak i žen. Při tom trať i disciplíny zůstávají neměnné. Jen tak dál, rekordy jsou od toho, aby se překonávaly. Némčického triatlonu se za jeho konání 5 let (v roce 2004 byl 0. ročník) zúčastnilo již 70 závodníků - 56 dospělých a 14 v mládežnických kategoriích. Zhruba 4/5 mužů/ chlapců a 1/5 žen /dívek.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem závodníkům za účast, sponzorům za podporu a spolupřátelům za spolupráci. Těšíme se na Vás v příštím roce, opět ve stejném termínu.

- Za pořadatele Ivan Škeřík